

اشک تمساح ربیعی برای کارگران فلسطین، سرکوب کارگران در ایران

Iranian Labour News Agency

صادق کار

دیپرکل به صراحت آمده است، با دقت بررسی شده و واقعیت اشغال‌گری و نقض حقوق بشر توسط رژیم اشغال‌گر فلسطین بیشتر آشکار گردد."

آشکار است که بر خلاف گفته‌ی وزیر کار، تمرکز کنفرانس «آینده‌ی کار» همان‌طور که از نام‌اش نیز برمی‌آید، نمی‌تواند محدود به مشکلات کارگران مناطق اشغالی باشد و نخواهد به ده‌ها معضل دیگر که کارگران در کشورهای منطقه و به ویژه در کشوری مثل ایران با آن دست به‌گریبانند و دست برقضا، ربیعی خود از عوامل اصلی به وجود آورنده‌ی آنهاست پردازد. گذشته از این که هیچ انسان عدالت‌خواهی مخالف پرداختن به وضعیت مضاعف دشوار کارگران فلسطینی و محکوم نمودن مصیبت‌هایی که از طرف دولت اشغال‌گر اسرائیل بر کارگران فلسطینی روا داشته می‌شود خصوصاً از سوی شرکت کنندگان در یک کنفرانس منطقه‌ای نیست. اما واقعیت این است که عمده

بنا به گزارش خبرگزاری کار ایران (ایلنا) در ۱۹ خرداد، علی ربیعی وزیر کار و عضو هیأت مدیره‌ی سازمان بین‌المللی کار، که برای شرکت در یک‌صد و چهارمین اجلاس سالانه‌ی سازمان بین‌المللی کار در ژنو به سر می‌برد، برای برگزاری کنفرانس منطقه‌ای «آینده‌ی کار» که قرار است توسط سازمان بین‌المللی کار برگزار شود از جانب ایران اعلام آمادگی نموده است. علی ربیعی در این سخنرانی ضمن تاکید بر موضوعاتی که لزوماً عمل‌کردهای وی را مستقیماً زیر سؤال نمی‌برد و برای وی با وجود اهمیت‌شان تهدید کننده تلقی نمی‌شوند، اظهار نظر نموده و طبق عادت همیشگی‌اش برای اجتناب از پرداختن به اصل موضوع و پذیرش تبعات ناخوشایند آن به حاشیه پرداخت.

بنا به همین گزارش ربیعی در قسمتی از سخنرانی خود گفت: "وضعیت اسفبار کارگران و کارفرمایان در تمام مناطق بحرانی، به ویژه در سرزمین‌های اشغالی نیز که در گزارش

است غیر قانونی و متضاد با مقاله‌نامه‌ی ۸۷، رد صلاحیت می‌شوند، درهنگامی‌که تشکیل سندیکا و فعالیت هر تشکل دیگری به استثنای تشکل‌های دولتی توسط معاون وزیر کار «غیر مجاز» اعلام می‌شود، زمانی که حتی فعالیت صنفی همین تشکل‌های وابسته نیز تحمل نمی‌شود و اعضای «خاطی»‌شان مجازات می‌شوند، زمانی که برای آزادی موقت فعالان کارگری و وثیقه‌های ۱۰۰ و ۲۰۰ میلیونی طلب می‌شود و اعلام آمادگی برای میزبانی کنفرانس سازمانی که همه‌ی قوانین و مقررات آن توسط میزبان لگدمال می‌شود، و ریختن اشک تمساح برای کارگران فلسطینی، چیزی جز رباکاری و سرپوش نهادن بر پایمال‌سازی حق و حقوق کارگر ایرانی نیست.

چگونه می‌شود در کشوری که بدیهی‌ترین حقوق بنیادین کار از میان برداشته می‌شود و هیچ تشکل کارگری واقعی مجاز به فعالیت نیست و وضعیت اسفبار کارگزارانش بهترین نماد استثمارگری و بی‌برنامه‌گی و بی‌لیاقتی مسئولینش است، برای برخورد با چالش بزرگی مانند «آینده‌ی کار»، برنامه و راه‌کار ارائه داد؟ به راستی مقامات دولتی در چنین کنفرانسی. چه تفحه‌ی دیگری جز چند سخنرانی توخالی نمایشی و بی‌محتوا و بی‌پشتوانه برای عرضه کردن به دیگران دارند؟

پذیرش دعوت برگزاری چنین کنفرانسی توسط سازمان بین‌المللی کار در واقع به نوعی تایید رفتار حکومتی است که همواره قوانین و مقررات سازمان بین‌المللی کار را نقض نموده و هنوز هم با تمام توان سعی بر نقض قوانین این سازمان دارد.

کارگران ایرانی از زمانی که با قوانین و مقررات و مقاله‌نامه‌های مصوب سازمان بین‌المللی کار آشنایی پیدا کرده‌اند، برای رعایت و انطباق قوانین کار ایران با مقاله‌نامه‌ها مبارزه و تلاش کرده‌اند.

این مبارزات، به خصوص در طی دهه‌ی گذشته توسعه‌ی چشم‌گیری یافته و کارگران و مزدبگیران ایران بی‌توجه به موانع و قوانین بازدارنده‌ی تحمیلی کارفرمایان و دولت‌ها تلاش کرده‌اند با بهره‌گیری از مقاله‌نامه‌های این سازمان تشکل‌های مستقل خودشان را سازمان دهند.

بی شک این تلاش‌ها، به رغم مخالفت مقامات دولتی، به رغم هزینه‌های سنگینی که در پی دارد، بدون وقفه و تا وادار کردن کارفرمایان و دولت‌ها به پذیرش این حق مسلم تداوم خواهد یافت.

کردن این موضوع توسط وزیر کار، بیش از آن که معطوف به حمایت از کارگران فلسطینی باشد، برای به انحراف بردن اذهان از پایمال‌سازی همه‌جانبه و فزاینده‌ی حقوق اولیه‌ی سندیکایی کارگران و مزدبگیران توسط حکومت در ایران است. وزیر کار و رییس هیأت نمایندگی دولتی- کارفرمایی ایران در حالی از وضعیت اسفبار کارگران فلسطینی در مناطق اشغالی این کشور حرف می‌زند که، خودش در زیر پا نهادن حقوق سندیکایی کارگران و در سرکوب فعالیت‌های سندیکایی و عدم رعایت کنوانسیون‌های بنیادین مصوب سازمان بین‌المللی کار و به ویژه مقاله‌نامه‌ی ۸۷، نقش کم‌نظیری دارد. و در نهایت برخوردش با کارگران کشور خودش در ماهیت امر تفاوت ماهوی با رفتار اشغال‌گران اسرائیلی نداشته و ندارد.

باید از ربیعی پرسید، برای کارگر چه فرقی دارد که دولت «خودی» حقوقش را زیر پا بگذارد یا دولت اشغال‌گر؟ مگر می‌شود دولتی از اعمال هر نوع بی‌عدالتی و ظلم علیه کارگران کشور «خودی» دریغ نکند، اما در همان حال دل برای کارگران مناطق اشغالی بسوزاند و مدعی حق‌خواهی آنها شود.

در همان فلسطین اشغالی، بر خلاف ایران، حداقل یک اتحادیه‌ی کارگری قانونی وجود دارد که می‌تواند فعالیت کند و اگر کسانی از اعضای اش توسط نیروهای اشغال‌گر بازداشت و سرکوب می‌شوند، علت بازداشت‌شان نه فعالیت اتحادیه‌ای، بلکه به خاطر شرکت در مبارزه علیه اشغال‌گران است. در همان مناطق اشغالی، هیچ کارگری به دلیل پخش شیرینی در روز کارگر به زندان برده نمی‌شود.

عوامل دولت را مثل جمهوری اسلامی به جای نمایندگان منتخب کارگران در ترکیب هیأت نمایندگی اعزامی به ژنو جا نمی‌زنند، مسئولین وزارت کارش مانند هم‌تایان ایرانی‌شان آشکار به طور رسمی مقاله‌نامه‌های سازمان بین‌المللی کار را رد نمی‌کنند.

کارگران را به دلیل اعتراض به عدم پرداخت دستمزد به زندان نمی‌برند. پرستار و معلم را به خاطر اعتراض صنفی به زندان و شلاق محکوم نمی‌کنند. اعتصاب صنفی در آن جا مانند ایران جرم نیست.

گفتن این گونه سخنان، درست در بنبوحه‌ی برگزاری اجلاس سالیانه‌ی سازمان بین‌المللی کار و زمانی که خبرگزاری «ایلنا» مملو از اخبار اخراج و زندانی کردن کارگران است، رهبران سازمان پرستاران به خاطر اعتراض صنفی مسالمت‌آمیز توسط هیأت بررسی صلاحیت که خود نهادی

از تجربه دیگران

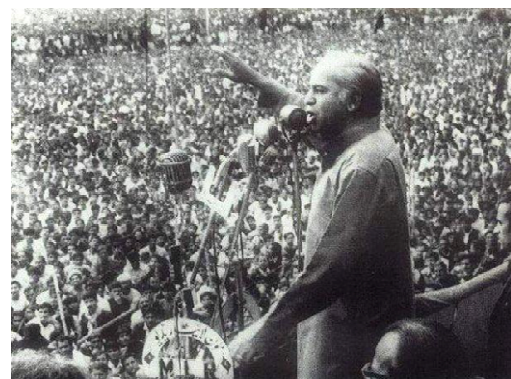
تشکل‌های کارگری در پاکستان

بدون هیچ نقشی در روند سیاسی

- بخش پایانی

کریستوفر کاندلند Christopher Candland

ترجمه‌ی گودرز

۱۹۷۰ سخنرانی ذوالفقار علی بوتو برای گروه وسیعی از مردم کراچی

نتیجه‌گیری نهایی^۱

یک بررسی کامل در مورد ناتوانی اتحاد طبقه‌ی کارگر به دستیابی به نفوذ سیاسی در پاکستان نیاز به کاوشی عمیق در تاریخ احزاب سیاسی چپ در پاکستان و رویارویی مرگ‌بارشان با دولت‌های نظامی در آن کشور دارد. چنان تحقیقی باید به سیاست دولت‌های مدل کولونیال (استعماری) در خفه کردن آموزش‌های حساس در علوم اجتماعی نگاه کند.

همچنین باید به برنامه‌ی عمل طبقه‌ی نخبگان پاکستان از جمله اقشار بالای ارتش، بوروکراسی دولتی و صنعتی توجه داشت. در ضمن، ساختار بانفوذ «ایدئولوژی پاکستان» در جامعه‌ی پاکستانی و اعتقاد به این که «ملت مسلمان» که در مناطق با اکثریت مسلمانان هند تحت استعمار بریتانیا زندگی می‌کنند، باید تحت حاکمیت اسلامی باشند را نباید از نظر دور داشت.

نیروهای مختلفی به امکان هم‌بستگی طبقه‌ی کارگر در پاکستان لطمه زده‌اند: جابه‌جایی و مهاجرت‌های بعد از استقلال، مؤسسات کولونیال دست‌نخورده‌ی بازمانده از استعمار، اتحادهای جدید نظامی و اقتصادی ضد کمونیست، و استراتژی‌های اقتصادی با هدف توسعه‌ی

نئوکلاسیک که ظاهراً متغیرهای مستقلی‌اند، اما چنان که در متن حاضر ارائه شد، همگی از یک منبع ریشه می‌گیرند؛ از طبقه‌ی حاکمان خودمحور و سرکوبگری که وسواس‌گونه شیفته‌ی به اصطلاح «امنیت ملی» شده‌اند.

توضیح این که چرا اتفاقی نیافتاده، مثلاً چرا کارگران نتوانستند مانند هم‌نوعان‌شان در سایر کشورهای آسیای جنوبی به نفوذ در سیاست ملی دست یابند، احتمالاً کمتر توجه کننده است تا آن که توضیح دهیم که چرا اتفاقی افتاده است.

خوشیختانه برای پژوهش‌مان، ما دوره‌ی ۱۹۷۲ تا ۱۹۷۴ را داریم که در آن یک اتفاق غیر معمول افتاده است. یک طرفدار حقوق کارگران و طبقات زحمت‌کش به نخست‌وزیری رسید.

در سال ۱۹۷۱ در زمانی که حس اعتماد به نفس نظامیان به علت شکست‌شان در حفظ یک‌پارچگی پاکستان در حداقل خود بود، با سرافکنندگی از محیط سیاست بیرون کشیدند. بوتو آن‌گاه به عنوان مسئول حکومت نظامی به قدرت رسید.

این تنها برهه از تاریخ پاکستان بود که ارتش رسماً یا عملاً کنترل کامل حکومت را در اختیار نداشت. این دوره همچنین تنها زمانی بود که تشکل‌های کارگری با رشد نوری و اعتماد به نفس روبه‌رو بودند و شاهد تسلیم دولت به خواسته‌های‌شان شدند؛ از جمله تأمین امنیت شغلی، دستمزد و منافع بهتر، اشتراک در سود کارگاه‌ها، بیمه‌ی ناتوانی و مرگ ناشی از کار و مشارکت در تصمیم‌گیری‌های اداری در محیط کار.

استراتژی‌های توسعه‌ی اقتصادی، ایدئولوژی دولتی و طبقات حاکم در پاکستان، به وضوح علیه کارگران و حقوق ایشان بوده‌اند. دولتی که به وضوح مخالف کارگران است، مخالف تشکل‌های ایشان نیز هست و پایه‌های آگاهی این طبقه را هم هدف تهاجم خویش قرار می‌دهد.

این برداشت‌ها ممکن است ساده‌انگارانه به نظر برسد اما توجه ما را به ریشه‌ی اصلی موانع بر سر راه توفیق کارگران و اتحادیه‌های صنفی در پاکستان جلب خواهد کرد. حکومت، دولت پاکستان، همان‌طور که نشان داده‌ایم تشکیل اتحادیه‌های صنفی زحمت‌کش را هدف گرفته و آن را متزلزل کرده است.

درس دیگری که از همان درس اول گرفته می‌شود، آن است که پژوهش در طبقه نیازمند به نگاه جهانی به مسئله است.

📖 اخبار خارجی:

هند

کارگران خانگی نیاز به استراحت دارند

میلیون‌ها کارگر خانگی در هند مجبورند گاه تا ۲۲ ساعت در روز کار کنند؛ بدون برخورداری از حمایت‌های قانونی ناظر بر حداقل دستمزد، مرخصی زایمان و هر حق اولیه‌ی دیگر.

گاردین، ۹ ژوئن ۲۰۱۵

بسیاری از خانواده‌های ثروتمند کلکته به کار زنانی وابسته‌اند که هفت روز هفته بدون استراحت کافی کار می‌کنند و در بیماری، هیچ دریافتی ندارند

زنان کارگر با لباس ساری‌شان که پوشیده از پولکی است، بالاخره جرأت می‌کنند یکی پس از دیگری برخیزند و با آهنگ پاپ هندی برقصند و دست افشانی کنند.

این گردهمایی سالانه‌ای است که به ابتکار سازمان «پاریچیتی» - یک سازمان غیر دولتی محلی - برای زنان کارگر خانگی در کلکته تشکیل می‌شود. تعداد زنانی که در این گردهمایی شرکت می‌کنند از شمار انگشتان دست بیشتر نیست. من با «آنجالی» شانه به شانه می‌شوم. آنجالی یکی از آن انگشت شمار زنان است.

آنجالی در دوردست‌ها، دور از شهر زندگی می‌کند، در روستایی آن سوتر از پارگاناس، در ناحیه‌ی ۲۴ جنوبی. او هر روز به درون قطاری محلی که مدام مملو از مسافر بین کلکته و روستایش در رفت و برگشت است، می‌چپد و خود را به حومه‌ی شهر می‌رساند. بعد از این سفر خسته کننده، کار او به عنوان آشپز خانگی شروع می‌شود.

از دیدن آنجالی در گردهمایی سالانه‌ی کارگران زن خانگی تعجب کردم. در آخرین دیدارم با او، آنجالی محرمانه به من

تشکل‌های کارگران در پاکستان را نمی‌توان در ایزوله‌ی اقتصادی اجتماعی و سیاسی آن کشور بررسی نمود.

تشکل‌های کارگران بسیار توانمندتر می‌بودند، اگر پاکستان در رأس جبهه‌ی نبرد ایالات متحده و دشمنانش در منطقه قرار نداشت.

طبقات حاکمه شاید می‌توانستند با منافع اجتماعی بیشتری برای کارگران همراه شوند اگر سیاست خارجی ایالات متحده این چنین به شدت بر ضد فعالین چپ حقوق زحمت‌کشان موضع نمی‌گرفت و برعکس نیروهای غیر دموکراتیک را در سرکوب هم‌بستگی کارگری حمایت نمی‌کرد.

دست‌آوردهای جنبش بازسازی دموکراسی پاکستان (۱۹۸۰-۱۹۸۸) و اتحاد برای بازسازی دموکراسی (۱۹۹۹ تا کنون) عمدتاً بر اساس حمایت کارگران پا گرفتند. علی‌رغم سرکوب‌های دائمی، یونیون‌ها از همان آغاز تأسیس پاکستان نیروی اجتماعی عمده‌ی پشتیبان دموکراسی و حکومت غیر نظامیان بوده‌اند.

دلیلی وجود ندارد که باعث شود در پایداری کارگران صنعتی و اتحادیه‌های ایشان در مبارزه برای دموکراسی و حاکمیت غیر نظامی‌شک روا داریم.

متأسفانه اما دلیلی هم وجود ندارد که فکر کنیم ارتش کماکان به جنبش کارگران و اتحادیه‌های صنفی به شکل عواملی بر ضد «امنیت ملی» و امنیت نظامیان نگاه نکند و به محدود کردن و سرکوب‌شان کمر همت نبندد.

^۱ این مقاله به عنوان نظریاتی بر کنفرانس تاریخ کارگری پاکستان نوشته شده بود که از ۲۶ تا ۲۸ دسامبر ۱۹۹۹ در کراچی پاکستان تشکیل شد.

در این تحقیق وام‌دار کمک‌های عمده‌ی کرامت علی مدیر موسسه‌ی آموزش کارگری پاکستان‌ام که در چندین نوبت در طی مکالمات متعدد و درسال‌های مختلف صورت گرفته است.

من همچنین از ران هرینگ برای نظرات دقیقش بر پیش‌نویس اولیه متن عمیقاً سپاسگذارم.

در پایان مایلم این تحقیق را به خاطره‌ی عمر اصغر خان (۱۹۵۳-۲۰۰۲) و اس پی لودھی (۱۹۲۵-۲۰۰۶) تقدیم کنم.

دستمزد، محدودیت ساعات کار، مرخصی با حقوق طبق قوانین و مقررات هر کشور برای سایر کارگران.

وضع یک سیاست ملی در باره‌ی کارگران خانگی در دست بررسی است، اما در حال حاضر مسئولیت سامان کارگران خانگی و بهبود شرایط کار آنان با حکومت‌های محلی است و تا کنون فقط ۱۰ تا از این حکومت‌ها کوشیده‌اند با این بی‌حقوقی مقابله کنند.

بنا به اظهار آنچیتا گهاتاک، یکی از مؤسسان پارلیتمنتی، "اهمیت تعطیل و استراحت بیشتر برای زنانی که -هم برای دیگران و هم در حلقه‌ی خانوادگی خودشان- به طرز طاقت فرسایی کار می‌کنند، به شدت دست‌کم گرفته می‌شود. این فکر که این زنان نیز باید وقتی برای خودشان داشته باشند، از چندان اقبال عمومی برخوردار نیست. هر چه هم که فرد فقیرتر باشد، اندک مرخصی از مسئولیت‌هایی که به عهده دارد، دشوارتر است؛ خواه در خانه‌ی خودش خواه در خانه‌ی دیگران."

* * * * *

بریتانیا

اچ.اس.بی.سی. در صد حذف ۸ هزار شغل

بی.بی.سی. ۹ ژوئن ۲۰۱۵

اچ.اس.بی.سی. (The Hongkong and Shanghai Banking Corporation) مجتمع بانکداری هنگ‌کنگ و شانگهای، بزرگ‌ترین بانک اروپا، برای صرفه‌جویی در هزینه‌هایش در صد حذف ۸۰۰۰ شغل (اخراج ۸۰۰۰ کارگر) برآمده است.

این بانک ۴۸ هزار کارگر بریتانیایی دارد و در صد کاهش عملیات بانکی خود، چه در بخش سرمایه‌گذاری و چه در ارائه‌ی خدمات جزئی است. استوارت گالیور، مدیرکل بانک، می‌گوید که کاهش مشاغل از طریق «فرسایش طبیعی» متحقق خواهد شد. گردش پرسنلی بانک (آمدن کارکنان جدید به جای کارکنانی که بازنشست یا اخراج می‌شوند) حدوداً ۲ هزار نفر در سال است. ۲۶۶ هزار نفر در سراسر دنیا در استخدام این مجتمع بانکی‌اند و طرح این است که جمعاً ۲۵ هزار تن، یعنی نزدیک به ۱۰ درصد پرسنل بانک، از کار برکنار شوند.

گفته بود که در همان اواخر تحت جراحی سرطان سینه قرار گرفته است و تعطیلات ماهانه‌اش تماماً صرف چک آپ در بیمارستان می‌شوند. مثل بیشتر کارگران زن خانگی در کلکته، آنجالی تقریباً هر روز هفته کار می‌کند. ۳ روز در ماه تعطیلی دارد و در صورت مرخصی استعلاجی، پیشیزی دریافت نمی‌کند. میلیون‌ها کارگر خانگی در هند مجبورند گاه تا ۲۲ ساعت در روز کار کنند؛ بدون برخورداری از حمایت‌های قانونی ناظر بر حداقل دستمزد، مرخصی زایمان و هر حق اولیه‌ی دیگر.

او برای آمدن به گردهمایی تردید بسیاری کرده بود؛ تردیدی قابل فهم، زیرا یک روز از تعطیل ماه آینده‌اش را بایست قربانی آمدن به گردهمایی می‌کرد. و چه خواهد شد اگر او روزی دیگر احساس ضعف کند و نتواند به سر کار برود، یا دخترش مریض شود و برای مراقبت از او مجبور باشد در خانه بماند؟ پاسخ روشن است: در بهترین حالت دستمزد آن روزش را و شاید هم کارش را از دست خواهد داد.

از او می‌پرسم چگونه می‌تواند «هر روز خدا» در این گرمای جهنمی و در آن محشر کبرای درون قطار، با تن رنجورش به این وضع ادامه دهد. درمانده آه می‌کشد و می‌گوید: "طاقت فرساست. به خانه که می‌روم، مثل نعش دراز می‌شوم. دیگر حتی توانی هم برای این که آبی به صورتم بزنم یا رخت‌هایم را بشویم، ندارم."

بیش از ۴ میلیون کارگر زن و مرد در سراسر هند برای خانوارهای هندی کار می‌کنند: آشپزی، نظافت، رانندگی، باغبانی، پرستاری و نگهبانی... آنها فاقد حمایت‌ها و حقوق اولیه‌ای‌اند که به کارگران در دیگر بخش‌ها تعلق می‌گیرند.

کارگران خانگی مشمول قانون کار نمی‌شوند. پیش‌ترها خدمات خانگی به فرم سنتی «سر خانه» ارائه می‌شدند (یعنی کارگر نزد کارفرما زندگی می‌کرد و غالباً دم به ساعت در اختیار او بود). در دوران اخیر تغییراتی در این فرم سنتی ایجاد شده و این تغییرات به نوبه‌ی خود به قدرت چانه‌زنی برخی کارگران افزوده‌اند، اما در عرصه‌ی کار خانگی، پدرسالاری همچنان بر مناسبات کارگر- کارفرما حاکم است.

روز ۱۸ ماه مارس سال جاری، هند تصمیم گرفت که کنوانسیون شماره‌ی ۱۸۹ سال ۲۰۱۱ سازمان بین‌المللی کار در باره‌ی کارگران خانگی را تصویب نکند.

این کنوانسیون نخستین استاندارد کاری است که حمایت از کارگران خانگی و حقوق پایه‌ای آنان را منظور کرده است؛ حقوقی هم‌چون عقد قرارداد کتبی، برخورداری از حداقل

دفتر مرکزی بانک اچ.اس.بی.سی. در مرکز لندن:

گفتگو با مدیر عامل بانک

"جهان تغییر کرده است"

استوارت گالیور می‌گوید که می‌خواهد تمایز روشنی بین عملیات سرمایه‌گذاری و سرویس‌دهی بانک به وجود آورد. مقررات دولت جدید بانک را مجبور می‌کنند که این دو عملیات را رسماً از هم تفکیک کند. دومینیک هوک، رییس کل اتحادیه‌ی "یونایت"، از مدیریت اچ.اس.بی.سی. خواسته است که از اخراج اجباری بپرهیزد و تقلیل پرسنل را به استعفای اختیاری و بازنشستگی طبیعی واگذارد. او می‌گوید: "این واقعاً اسفبار است که اعضای ما، با تمام کار مشقت‌باری که برای بازگرداندن بانک به وضع عادی انجام داده‌اند، و پس از این همه رسوایی مدیران در چند سال اخیر، از شغلشان هم مایه بگذارند."

انتظار می‌رود که از ۱۰۵۷ شعبه‌ی این بانک ۱۰۰ تای آنها برچیده شوند. استوارت گالیور، که در یک نشست اطلاعاتی با سهام‌داران بانک، این اخبار را در اختیار آنان گذاشت، در ادامه‌ی اظهارات خود می‌گوید: "ما توجه داریم که دنیا تغییر کرده است و ما نیز باید به همراه آن تغییر کنیم." او تغییرات مورد نظرش را در طرحی ۱۰ ماده ای بیان کرد که اهم موارد آن اولاً صرفه جویی ۵ میلیارد دلاری در سال و ثانیاً افزایش سرمایه‌گذاری در چین‌اند. او در این باره چنین توضیح می‌دهد: "آسیا رشد بالایی از خود نشان می‌دهد و انتظار می‌رود که در دهه‌ی آینده به مرکز جهانی تجارت تبدیل شود. تغییرات مورد نظر به ما اجازه خواهند داد فرصت‌هایی را که در اثر این رشد حاصل خواهند شد، تسخیر کنیم."

۱۰ بانک برتر جهان، بر حسب دارایی سال ۲۰۱۳

تعداد کارکنان	میزان دارایی (تریلیون دلار)	نام بانک
۴۴۱۹۰۲	۳/۱۰	بانک صنعتی و تجاری چین (ICBC)، پکن، چین
۳۶۳۰۰۰	۲/۶۷	بنگاه بانکداری هنگ کنگ و شانگهای (HSBC)، لندن، بریتانیا
۳۶۸۴۱۰	۲/۵۲	بانک ساختمانی چین، پکن، چین
۱۸۵۰۰۰	۲/۵۰	بانک ملی پاریس - هلند (BNP Paribas)، پاریس، فرانسه
۱۳۵۳۰۰	۲/۴۵	گروه مالی میتسوبیشی، توکیو، ژاپن
۲۴۲۳۰۴	۲/۴۲	مورگان چیس و شرکا، نیویورک، آمریکا
۴۷۸۹۸۰	۲/۳۹	بانک کشاورزی چین، پکن، چین
۱۴۹۷۱۷	۲/۳۵	اعتبارات کشاورزی، مونت روژه، فرانسه
۳۰۵۶۷۵	۲/۲۷	بانک چین، پکن، چین
۹۸۲۵۴	۲/۲۰	بانک آلمان، فرانکفورت، آلمان

کمال احمد، ادیتور اقتصادی بی.بی.سی. معتقد است: "اخراج این عده شوکی به مجموعه کارکنان بانک HSBC خواهد بود. فعالیت بانکی در عرصه جهانی، در قیاس با سالهای قبل از بحران مالی، به مراتب خشنتر شده است. کسب سود دشوار شده است."

او می‌افزاید: "آقای گالیور بانکی را اداره می‌کند که سهامدارانش معتقدند به قدر کافی پول در نمی‌آورد."

خاتمه‌ی عملیات بانکی و حذف مشاغل متوجه‌ی کشورهای دیگر از جمله ترکیه و برزیل نیز خواهد شد.

بانک اچ.اس.بی.سی در نظر دارد دارایی‌های خود در این دو کشور را بفروشد و فقط به ارائه‌ی خدمات بانکی به مشتریان بزرگ اش ادامه دهد.

فولاد زاگرس و نماینده ۱۰۰۰ کارگر شاکلی و معترض به اختلاس تامین اجتماعی (روز یکشنبه سوم خرداد در جریان همراهی کردن خانواده شاپور احسانی راد که در بازداشت به سر می برد ، دستگیر شده بود. .

اعتصاب تاکسی رانان سنندج

اتحادیه آزاد کارگران ایران :

طبق اخبار رسیده به اتحادیه آزاد کارگران ایران یکشنبه ۱۷ خرداد ۹۴ تاکسی رانان سنندج دست به اعتصاب زدند. این اعتصاب از ساعت ۹ صبح در میدان لشکر (پادگان) شروع شد.

اعتصاب رانندگان تاکسی به جهت گرانی بنزین و نداشتن تسهیلات لازم برای امرار معاششان است.

در همان ساعت های اولیه اعتصاب، نیروهای انتظامی در محل مستقر شدند و از طرف فرمانداری، و استانداری به

کارگران ایران:

جعفر عظیم زاده و شاپور احسانی راد آزاد شدند

اتحادیه آزاد کارگران ایران :

۲۰ خرداد ۹۴ جعفر عظیم زاده بعد از ۱۸ روز و شاپور احسانی راد بعد از ۲۷ روز بازداشت ، در مجموع با وثیقه ۲۰۰ میلیون تومان از زندان مرکزی شهرستان ساوه آزاد شدند .

شاپور احسانی راد (عضو هیات مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران، از هماهنگ کنندگان طومار اعتراضی چهل هزار کارگر، مشاور قانونی کارگران اعتصابی لوله و نورد صفا، نماینده اخراجی کارگران کارخانه پروفیل ساوه و نماینده ۱۰۰۰ کارگر در شکایت از غارت و چپاول صندوق سازمان تامین اجتماعی است) را ساعت ده شب ۲۶ اردیبهشت در منزلش به اتهام تحریک کارگران اعتصابی کارخانه لوله و پروفیل ساوه بازداشت کرده بودند.

جعفر عظیم زاده را نیز (فعال کارگری سرشناس ، رئیس هیات مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران، از هماهنگ کنندگان طومار اعتراضی چهل هزار نفری کارگران، و نماینده کارگران

نزدیک به ۴۳۰ کارگر در نیروگاه حرارتی تبریز کار می‌کنند. بهره‌برداری از این نیروگاه برعهده شرکت مدیریت تولید برق آذربایجان شرقی قرار دارد.

نیروگاه تبریز که نقش «دیسپاچینگ» برق در منطقه شمال‌غرب کشور را بر عهده دارد، در کیلومتر ۱۶ جاده تبریز به سمت آذرشهر در مجاورت دهستان لاهیجان، بخش خسروشهر واقع شده است.

* * * * *

افراد ناشناس ضایعات و درختان کارخانه را به آتش کشیدند

بیست و سه روز اعتصاب در "ایران برک"

در بیست و سومین روز از آغاز اعتراض صنفی کارگران ایران برک، فرماندار شهرستان رشت در سالن اجتماعات کارخانه با کارگران مذاکره کرد، همچنین شب گذشته عده‌ای ناشناس درختان و ضایعات کارخانه را آتش زده‌اند.

به گزارش ایلنا، صبح (۲۰ خرداد) در بیست و سومین روز از آغاز اعتراض صنفی ۱۲۰ کارگر ایران برک، فرماندار شهرستان رشت به همراه مدیر این کارخانه در سالن اجتماعات این واحد تولیدی حاضر شدند و با وعده پرداخت دوماه حقوق قصد متقاعد کردن کارگران معترض برای ادامه تولید را داشتند که در نهایت این پیشنهاد با مخالفت کارگران روبرو شد.

کارگران درباره دلیل رد این پیشنهاد به ایلنا گفتند که در جریان اعتصاب سال گذشته (۹۳)، شخص فرماندار و مدیرکارخانه همین وعده‌ها را به کارگران داده بودند و پس از آنکه کارگران اعتماد کردند و به اعتصاب خاتمه دادند، وعده‌ها محقق نشدند. آنان امروز به ایلنا گفتند «ما نمی‌خواهیم از یک سوراخ دو بار گزیده شویم.»

به گفته کارگران، همچنین بدنال تجمع روز گذشته کارگران مقابل فروشگاه برک در منطقه گلزار، کارفرما برای متقاعد کردن آنان به خاتمه اعتصاب و ادامه تولید، حوالی ساعت ۱۱ شب گذشته (۱۹ خرداد ماه) یک ماه از معوقات حقوقی ۱۰۰ کارگر را پرداخت کرده است اما باقی کارگران هنوز پولی دریافت نکرده‌اند.

در جلسه کارفرما در حضور فرماندار به کارگرانی که یک ماه حقوق معوقه دیشب به حسابشان واریز نشده گفته است «ما شماره حساب این تعداد کارگر را فراموش کرده بودیم.»

تاکسی رانان اعلام گردید که نماینده یا نمایندگانی را برای مذاکره انتخاب کنند.

بعد از انتخاب نمایندگان، تاکسی رانان شهر سنندج به هیئت مذاکره کننده اعلام کردند که تا یکشنبه هفته آینده فرصت می‌دهند تا به خواسته هایشان رسیدگی شود ولی در صورت عدم پیگیری و رسیدگی، دوباره دست به اعتصاب خواهند زد.

خواسته های کلی تاکسی رانان حول گرانی بنزین که شرایط کار را برای این قشر زحمتکش دو چندان کرده و همچنین نداشتن تسهیلات مناسب بیان گردیده است.

* * * * *

کارگران نیروگاه تبریز علیه خصوصی سازی برای دستمزد

در پی تجمع اعتراضی کارگران نیروگاه تبریز، مدیرعامل شرکت مدیریت تولید برق آذربایجان شرقی وعده داد مطالبات معوقه این کارگران به زودی پرداخت شود.

منابع کارگری ایلنا می‌گویند مدیرعامل شرکت مدیریت تولید برق آذربایجان شرقی در عین حال وعده داد هر صورتجلسه‌ای در رابطه با خصوصی‌سازی نیروگاه تبریز را بعد از در جریان قرار دادن کارگران امضا کند.

این وعده‌ها پس از آن داده شده است که بیش از ۲۰۰ کارگر نیروگاه تبریز روز یکشنبه (۱۷ خرداد) در محوطه شرکت مدیریت تولید برق آذربایجان شرقی تجمع کرده بودند.

این کارگران به از سرگیری تلاش دولت برای خصوصی‌سازی نیروگاه تبریز و عقب‌افتادگی ۹ ماهه بخشی از مزایای خود معترض‌اند. معترضین معتقدند خصوصی‌سازی امنیت شغلی آنها را به خطر می‌اندازد.

ظاهراً کارفرما از ۹ ماه پیش بخش عمده‌ای از مزایای این کارگران از جمله اضافه‌کاری، پاداش روز کارگر، مبلغ تعمیرات، کارانه و ... را قطع کرده است. یک عضو انجمن صنفی کارگران نیروگاه حرارتی تبریز پیش از این گفته بود «از زمانی که تصمیم گرفته‌اند نیروگاه را خصوصی کنند، مزایای کارگران را به میزان قابل توجهی کاهش داده‌اند تا این مجتمع صنعتی را سود ده نشان دهند.»

این کارگر ناراضی تصریح کرد: در پی این اعتصاب، پیمانکار با نمایندگان کارگران جلسه گذاشت. بر اساس توافق نامه‌ای که در این جلسه به امضای طرفین رسید، ساعت کاری به روال همیشگی برگردانده شد و مقرر شد دو ماه از سه ماه حقوق معوقه کارگران پرداخت شود.

او افزود: علاوه بر این مقرر شد سرویس‌های رفت و برگشت، کارگران را براساس ساعت کاری جابه‌جا کنند، چرا که پیمانکار از دو هفته پیش‌تر از سرویس‌های برگشت خواسته بود ساعت ۷ و نیم عصر کارگران را به خانه بازگردانند تا برای اجباری کردن اضافه‌کاری زمینه چینی شود.

او در ادامه بیان کرد: (دوشنبه ۱۸ خرداد)، دو ماه حقوق به کارگران پرداخت شد. علاوه بر این سرویس‌ها در این هفته به روال همیشگی کار می‌کنند و ساعت کاری نیز مثل همیشه است، اما براساس شایعه‌هایی که در بین کارگران پیچیده است، پیمانکار قصد دارد به هر ترتیبی کارگران را به اضافه کاری اجباری ملزم کند.

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش با انتقاد از حراست پتروشیمی ایلام، گفت: حراست از ورود مینی‌بوس‌های رفت و برگشت کارگران به درون واحد جلوگیری می‌کند و کارگران هر روز مجبورند ۲۰ دقیقه تا محل کار پیاده‌روی کنند.

او در عین حال افزود: از طرفی ۱۳ کارگر مجموعه که ساکن روستای آبرا هستند، اگر بتوانند از «درب ورودی کارکنان رسمی» رفت و آمد کنند، با پای پیاده ده دقیقه‌ای به محل کار می‌رسند، اما حراست به دلایل نامعلوم اجازه این کار را نمی‌دهد و کارگران مجبورند از «درب محصول» برای ورود به پتروشیمی استفاده کنند که باعث می‌شود این ۱۳ کارگر با صرف سه برابر زمان یاده شده و با استفاده از سرویس‌های رفت و برگشت خود را به مجتمع برسانند.

واگذاری کارخانه فولاد آذربایجان به بخش خصوصی لغو شد

به گزارش خبرنگار ایلنا، همانطور که وزیر اقتصاد و شورای امنیت کشور پیش‌تر دستور داده بودند، در جلسه‌ای که روز شنبه (۱۶ خرداد) در سازمان خصوصی‌سازی برگزار شد، قرارداد واگذاری کارخانه فولاد آذربایجان به بخش خصوصی با توافق خریداران [گروه مالی بانک ملت و یک شخص حقیقی] فسخ شد.

کارگران می‌گویند، از فرماندار انتظار داشتیم به عنوان نماینده دولت، شرایط امروز کارگران ایران برک را درک کند اما کارگران احساس می‌کردند او جانب کارفرما را گرفته و سعی دارد ما را به هر طریق متقاعد به شروع کار کند.

همچنین طبق اظهارات کارگران، عده‌ای ناشناس با آتش زدن درختان و ضایعات کارخانه، قصد وارد کردن اتهام خرابکاری به کارگران معترض و تخریب وجهه اعتراض صنفی کارگران را داشته‌اند.

این در حالی است که کارگران روز گذشته تنها در مقابل فروشگاه «برک گلسار» تجمع کرده بودند و در پایان نیز با نصب پارچه‌نوشته‌ای بر سردر این فروشگاه به اعتراض خاتمه دادند. در این پارچه نوشته از مدیرکل کار و صنایع استان خواسته شده بود ضمن پی‌گیری مطالبات صنفی کارگران ایران برک، مانع فروش سوری فروشگاه برک گلسار شوند.

کارگران به ایلنا گفته‌اند همان افرادی که دیشب درخت‌ها و ضایعات کارخانه را آتش زدند، پارچه نوشته آنان را هم پاره کرده‌اند.

شکست پیمانکار پتروشیمی ایلام برای تحمیل اضافه‌کاری اجباری

منابع کارگری از اعتصاب یک روزه حدود ۵۰۰ کارگر شرکت استیم در هفته گذشته خبر می‌دهند.

به گزارش خبرنگار ایلنا، روز سه‌شنبه هفته گذشته (۱۲ خرداد)، هنگامی که کارگران شرکت استیم به محل کار مراجعه کردند، با ابلاغ افزایش ساعت کاری مواجه شدند و در اعتراض به این موضوع دست از کار کشیدند.

در همین رابطه یکی از کارگران که نخواست نامش فاش شود به ایلنا گفت: در حالی که ساعت کاری در شرکت استیم از ۷ صبح تا ۵ و نیم عصر است، پیمانکار در روز یاد شده تصمیم گرفته بود ساعت کاری را به ۷ و نیم صبح تا ۷ و نیم عصر تغییر دهد.

او ادامه داد: کارگران در اعتراض به تصمیم پیمانکار که آنها را به اضافه‌کاری اجباری ملزم می‌کرد، دست از کار کشیدند. افزایش ساعت کاری در شرایطی اعلام شده بود که پیمانکار حقوق سه ماه گذشته کارگران را پرداخت نکرده بود.

انتخابات مهندسی، این بار در نظام پرستاری

تایید نشدن صلاحیت تعدادی از اعضای شاخص «خانه پرستار»

Iranian Labour News Agency

به گزارش ایلنا، انتخابات نظام پرستاری قرار است ۲۹ خرداد ماه سال جاری در ۱۲۰ استان کشور که دارای هیئت مدیره نظام پرستاری هستند برگزار شود. در همین حال منابع خبری از تایید نشدن صلاحیت تعدادی از اعضای شاخص «خانه پرستار» خبر می دهند.

دبیرکل و جمعی از شاخص ترین اعضای خانه پرستار که در اعتراضات اخیر جامعه پرستاری شرکت داشتند از جمله محمود عمیدی، کریم عابدینی، محمد نظری اشتهاردی و حمید تاج‌الدینی در لیست رد صلاحیت شدگان قرار دارند.

محمد شریفی مقدم دبیرکل خانه پرستار در گفتگو با ایلنا از رد صلاحیت های گسترده در شهرهای دیگر خبر داد و گفت: علاوه بر تهران، فعالان صنفی ارومیه و شیراز نیز از این رد صلاحیت ها بی نصیب نمانده اند و نکته ی قابل تامل این است که با گذشت ۶ روز از اعلام کتبی رد صلاحیت به کاندیداها هنوز هیچ مقام مسولی در وزارت بهداشت دلیل این رد صلاحیت ها را اعلام نکرده است و مهلت اعتراض نیز تا فردا (۱۷ خرداد) به پایان می‌رسد.

این مقام صنفی تاکید کرد: جریانی در وزارت بهداشت به دنبال حذف منتقدین است و در مقابل ما معتقدیم ورود به انتخابات صنفی آن هم به این شکل صلاح نیست.

او گفت: مسئولیت هیئت نظارت بر انتخابات و ستاد اجرایی بر عهده شخص وزیر است و باید نسبت به این رد صلاحیت ها پاسخگو شود.

کارخانه فولاد آذربایجان در پی لغو موقتی خصوصی سازی به سازمان ایمیدرو [شرکت هلدینگ زیر مجموعه وزارت اقتصاد] بازگردانده شده است و ظاهراً قرار است از ابتدای ماه آینده، تولید در این مجتمع صنعتی از سر گرفته شود.

علاوه بر این سازمان ایمیدرو در روزهای گذشته با تزریق دو و نیم میلیارد تومان به حساب کارخانه فولاد آذربایجان، سه ماه از چهار ماه حقوق معوقه کارگران را پرداخت کرده است. این کارگران علاوه بر یک ماه حقوق معوقه، عیدی و یکسری از مزایای سال ۹۳ را نیز طلب کارند.

گفته می‌شود سازمان ایمیدرو در حال حاضر به دنبال تعیین هیات مدیره و مدیرعامل جدید کارخانه فولاد آذربایجان است.

از سوی دیگر منابع ایلنا می‌گویند دولت قصد دارد کارخانه فولاد آذربایجان را بعد از اصلاح ساختار، تعیین وضعیت کارگران، تعیین وضعیت وام‌های طرح‌های توسعه، حسابرسی و ارزش‌گذاری مجدد بار دیگر به بخش خصوصی واگذار کند اما این بار با این شرط که امنیت شغلی هر ۵۷۳ کارگر این مجتمع صنعتی تامین شود.

کارخانه فولاد آذربایجان با نزدیک به ۳۳۰ کارگر قراردادی و ۲۴۰ کارگر رسمی به عنوان بزرگ‌ترین کارخانه فولاد شمال غرب کشور و تنها کارخانه تولید فولاد در آذربایجان شرقی در سال ۱۳۸۰ در زمینی به مساحت ۴۶ هکتار در سه کیلومتری جنوب شرق شهر میانه احداث شده است

تجمع پنج روزه کارگران مجتمع چهارگانه سبز مهاباد

به گزارش ایلنا، تجمع پنج روزه کارگران مجتمع چهارگانه سبز مهاباد در (۱۸ خرداد) زمانی خاتمه یافت که همزمان با اعتراض نمایندگان کارگران به همراه نماینده فرمانداری و اداره کار مهاباد جلسه‌ای را برای رفع مشکلات کارگران برگزار کردند.

کارگران می‌گویند: در جلسه مذکور مصوب شد که مطالبات صنفی حدود ۲۰۰ کارگر مجتمع چهارگانه سبز مهاباد حداکثر تا (۲۱ خرداد ماه) یکجا پرداخت شود. نمایندگان دولتی با پیشنهاد نمایندگان کارگری برای تضمین ادعای کارفرما یک فقره چک به مبلغ یک میلیارد تومان اخذ کرده‌اند.

وی افزود: براساس این بخشنامه نمایندگان کارگران در هیات‌های یاد شده از این پس تنها می‌توانند از میان شوراهای اسلامی کار، انجمن‌های صنفی کارگری و یا نمایندگان کارگران انتخاب شوند این در حالی است که پیش از این فعالان مستقل حقوق صنفی کارگران (که در تشکلهای رسمی عضویت نداشتند) و همچنین کارگران بازنشسته و صاحب تجربه در روابط کار اجازه حضور در مراجع یادشده را داشتند.

این فعال صنفی کارگری که عقیده دارد هدف از تصویب چنین شرطی هرچه بیشتر محدود کردن امکان دفاع از کارگر در مراجع تشخیص و حل اختلاف است، درباره این ادعا توضیح داد: در مقابل، کارفرمایان برای انتخاب نمایندگان خود از آزادی عمل برخوردارند و می‌توانند نمایندگان خود را از میان هر گروه اجتماعی گزینش کنند.

حبیبی یادآور شد در حال حاضر کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار براساس اختیاراتی که در مواد ۱۵۸ و ۱۶۰ قانون کار پیش بینی شده است اعضای کارگری مراجع تشخیص و حل اختلاف را از میان افراد صلاحیت دار انتخاب می‌کنند.

وی در توضیح چگونگی این انتخاب گفت: اعضای نهادهای صنفی مورد تایید قانون کار الزاما نمی‌توانند مناسبترین گزینه برای حضور در جلسات مراجع تشخیص و حل اختلاف باشند، وظیفه دفاع از کارگر در مراجع تشخیص و حل اختلاف نیازمند تجربه و تسلط حقوقی است و چه بسا بهترین گزینه برای این کار فردی غیر از کارگران یا نمایندگان صنفی آنها باشد.

دبیر کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران گفت: بطور قطع فعالان صنفی کارگری بازنشسته و یا وکلای حقوقی علاقمند به مسائل روابط کار بهتر از کارگرانی که به تازگی اعتبارنامه خود را گرفته‌اند با فضای هیات های تشخیص و حل اختلاف و زیر و بم مقررات قانونی آشنا هستند.

حبیبی یادآور شد: اعمال چنین محدودیتی باعث می‌شود تا قدرت چانه زنی کارگران در مراجع تشخیص و حل اختلاف پایین آمده و در نتیجه شانس پیروزی کارگران در مراجع تشخیص و حل اختلاف بصورت جدی کاهش یابد.

به گفته دبیرکل خانه پرستار، با وجود چنین شرایطی خانه پرستار اطمینانی به سلامت انتخابات ندارد و در جلسه ی فوق العاده ای که روز سه شنبه در محل خانه پرستار تشکیل شد تصمیم بر این گرفته شد در صورتیکه دلایل رد صلاحیت ها مشخص نشود و هیئت نظارت و اجرائی سلامت انتخابات را تضمین نکنند در انتخابات شرکت نکنیم

واکنش یک نهاد صنفی در خراسان

در همین حال کمیته پیگیری مطالبات پرستاری استان خراسان با انتشار بیانیه ای اعلام کرد:

رد صلاحیت شاخص‌ترین چهره‌های گروه پرستاران عدالت خواه آن هم پس از کش و قوس های طولانی در پس پرده این تاخیرها، تنها نشان از یک سناریو دارد که باز هم عدالت قربانی مصلحت و قدرت شده است.

در بخشی از این بیانیه با اعلام اینکه جامعه پرستاری در انتظار پاسخی روشن در خصوص دلیل این رد صلاحیت ها خواهد ماند، آمده است:

ما پرستاران ایران به انتظار تایید صلاحیت مجدد این پیشکسوتان جامعه پرستاری می نشینیم. ما امیدواریم با وساطت بزرگان و صاحب اندیشان مصلحت اندیش، این برخورد های جناحی و سلیقه ای پایان پذیرد و پیشکسوتان پرستاران عدالتخواه همراه با سایر کاندیدهای تایید صلاحیت شده در محیطی عدالت محور و پویا به رقابت در انتخابات پیش رو بپردازند .

دفاع از کارگران در محاکم کار محدود تر شد

ایلنا:

از زمستان سال گذشته تاکنون وزارت کار محدودیت‌های یکسویه جدیدی را برای حضور نمایندگان کارگری مراجع تشخیص و حل اختلاف ادارات کار وضع کرده است .

«حسین حبیبی» با اعلام این خبر به ایلنا گفت: براساس مصوبه تاریخ سوم آذرماه سال گذشته شورای عالی کار، اعضای کارگری مراجع تشخیص و حل اختلاف ادارات کار تنها می‌توانند از میان کارگران شاغلی که در یکی از نهادهای صنفی کارگری موجود عضویت دارند انتخاب شوند.

با گذشت چهار ماه از زمان این اعتراضات، کارگران می گویند شرکت‌های پیمانکاری تحت تاثیر واکنش اعتراضی آنان و با رویکرد تقابلی متن جدید قراردادهای کتبی را تنظیم کرده‌اند.

برپایه تصویری که توسط این کارگران از متن قراردادهای جدید کار تهیه شده است شرکت‌های پیمانکاری در قسمت مربوط به حقوق درخواستی کارگر چهار شرط پیش بینی کرده اند که آخرین آن به مسئله محروم شدن کارگران معترض از دریافت مطالبات پایان کار مربوط به می‌شود.

بصورت مشخص در چهارمین شرط آمده است: «پرداختی حقوق با واریزی کارفرما به این شرکت [پیمانکار] می‌باشد و در صورت هرگونه اعتصاب [به کارگر] بدون دادن حق و حقوق تسویه داده می‌شود.»

سه شرط دیگری که در این قسمت از متن جدید قراردادهای کارگران پیمانکاری فازهای ۱۶ و ۱۷ منطقه عسلویه پیش بینی شده است نیز به موضوع تسویه حساب زود هنگام با کارگران اختصاص دارد.

برپایه این شروط چنانچه قرارداد کار ظرف مدت یک هفته یا کمتر خاتمه یابد هیچ وجهی به کارگر پرداخت نخواهد شد و اگر این قرارداد در زمانی کمتر از یک ماه فسخ شود مطالبات مزدی کارگر مورد نظر تنها بر مبنای حداقل مزد مصوب شورای عالی کار انجام خواهد شد.

در مورد زمان پرداخت این مطالبات نیز طبق شرطی که از سوی پیمانکار در قرارداد کار پیش بینی شده است «در صورت تسویه حساب مبلغ مزد پایان کار سه ماه بعد به کارگر پرداخت خواهد شد.»

قرارداد داد های جدید برای مقابله با اعتصاب های کارگری

ایلنا: کارگران پیمانی شاغل در فازهای ۱۵ و ۱۶ منطقه ویژه عسلویه می گویند در متن جدید قرار دادهای کار آنها آمده است که در صورت اعتصاب، پیمانکار می‌تواند بدون پرداخت مزد با آنها تسویه حساب کند.

کارگران به ایلنا گفته‌اند اعتراضات صنفی سال گذشته آنها در گنجانده شدن این شرط در متن قرار دادهای جدید کارشان تاثیرگذار بوده است.

این کارگران می گویند از آنجا که برابر مقررات اشتغال نیروی انسانی در مناطق آزاد و ویژه اقتصادی امکان فعالیت صنفی کارگران وجود ندارد نمی‌توان با قطعیت به گستره این قراردادهای کار جدید در بین واحدهای فعال این مناطق دست یافت، اما پیش‌بینی می‌شود در صورت پذیرش این قراردادهای جدید از سوی دولت و کارگران، شاهد تسلط این قراردادها در بازار کار مناطق آزاد باشیم.

پیشتر براساس اخباری که در تاریخ ششم و هجدهم اسفندماه سال گذشته توسط خبرگزاری کار منتشر شده بود تنها در فازهای ۱۵ و ۱۶ منطقه عسلویه صدها کارگر پیمانکاری در اعتراض به مطالبات مزدی خود اقدام به اعتراض صنفی کرده بودند.

کارگران معترض که از طریق شرکت‌های پیمانکاری «آزمون فلز»، «نونسان»، «آذران گستر»، «آرش مکانیک»، «توانمند»، «تلاش‌گستر» و «پناه سازان» در پروژه های این منطقه کار می‌کردند مدعی بودند که بین دو تا پنج ماه مزد طلبکارند.

اخبار کوتاه:

تجمع کارگران مس سرچشمه

ایلنا: منابع کارگری در کرمان از تجمع نزدیک به ۲۰۰ کارگر مس سرچشمه در مقابل در ورودی این مجتمع صنعتی خبر داده اند. گفته می شود از صبح (۱۹ خرداد)، کارگران قراردادی در برخی از بخش های این شرکت در اعتراض به دستمزدهای نابرابر و محقق نشدن وعده استخدام رسمی از سوی شرکت مس، دست از کار کشیده اند.

به گزارش ایلنا، جمعی از کارگران قراردادی مجتمع مس سرچشمه در بخش هایی مانند معدن، ذوب و تغلیظ دست از کار کشیده اند.

شناسایی و بازجویی از تجمع کنندگان کار در عسلویه

نماینده شورای اسلامی منطقه چاه مبارک در استان بوشهر می گوید پس از اعتراض هفته گذشته جویندگان کار، مسئولان منطقه عسلویه به خواسته بومیان توجه بیشتری نشان می دهند اما پس از این تجمع، گروهی از شرکت کنندگان از روی عکسها شناسایی و بازخواست شده اند. این اقدام اعتراضی از آن جهت حائز اهمیت است که به دلیل مقررات کار خاص حاکم بر بازار کار مناطق آزاد، بسیاری از حقوق صنفی کارگران این مناطق با توجیه «ایجاد فرصت های شغلی» نادیده گرفته شده است.

اعتصاب کارگران در فاز ۱۲ پارس جنوبی

به گزارش ۱۸ خرداد پارس خلیج، حدود ۱۶۰ کارگر بخش تعمیرات گروه روتاری و فیکس فازهای ۱۲ پارس جنوبی در اعتراض به وضعیت حقوق ماه های آخر سال و نپرداختن عیدی دست به اعتصاب زدند. این دو گروه از کارگران از زمان بهره برداری تا کنون به طور منظم حقوق خود را دریافت نکرده اند.

این اتفاق در فاز ۱۲ پارس جنوبی که در کنگان افتاده است که روزانه ۱۴ میلیون دلار درآمد دارد جای بسی تامل دارد که درآمد یک ساعت آن می تواند حقوق چندین ماه کارگران خود را بپردازد. بخشی از حقوق ها از بهمن ماه پارسال پرداخت نشده است و شرکت فریمکو هم یک ماه و نیم است از دادن حقوق کارگران خود طفره می رود.

کارگران چین در بزرگترین مجتمع آلومینیوم خاورمیانه ایران

به گزارش ایلنا، یک هفته پس از خبرساز شدن ورود کارگران چین به پروژه فولاد زرند در کرمان، در نقطه ای دیگر از کشور قرار است ده ها کارگر چین، برای احداث بزرگترین مجتمع آلومینیوم خاورمیانه که در لامرد استان فارس در حال ساخت است وارد کشور شوند.

منابع کارگری در لامرد استان فارس از درخواست شفاهی نمایندگان شرکت ایمیدرو به عنوان کارفرمای اصلی پروژه آلومینیوم جنوب از طریق اداره کار شهرستان لامرد، برای ورود بیش از ۱۰۰ کارگر چینی خبر می دهند.

تجمع اعتراضی پرستاران بیمارستان بهشتی قم

جمعی از پرستاران و پرسنل بیمارستان بهشتی شهر قم در اعتراض به اجرای «طرح مبتنی بر عملکرد» برای محاسبه حقوق شان، تجمع اعتراضی برپا کردند.

به گزارش ایلنا، معترضین که تعدادشان حدود ۱۵۰ تن بودند عمدتاً پرستار هستند اما در میان شان نیروهای کار بخش بهیاری، آزمایشگاه و خدمات هم حضور دارند.

در این تجمع صنفی پرستاران شعارهایی را در قالب پارچه نوشته طرح کردند از جمله «مبتنی بر عملکرد، خیانت است به ملت»، «مسئله ما صنفی است، سیاسی نیست»، «طرح تحول سلامت = پرستاری بی حمایت» و «تعرفه گذاری پرستاری، انگیزه است به خدمت».

گفته می شود دقایقی پس از تجمع پرستاران، رئیس این بیمارستان با حضور در جمع معترضین آنان را به سالن اجتماعات فراخواند و گفته می شود برخی مسئولین وزارت بهداشت که اکنون در قم به سر می برند قرار است برای مذاکره با معترضین به این بیمارستان بیایند.

در اواخر اسفند ماه به دلیل مشکلاتی که در تامین مواد اولیه پیش آمد به کارگران گفته شد برای انعقاد قرارداد جدید تا بعد از تعطیلات سال نو صبر کنند.

کارگران «نوپوش» رشت ۹ ماه حقوق نگرفته‌اند

ایلنا: کارگران کارخانه «نوپوش» از زیرمجموعه‌های کارخانه پشم بافی «ایران برک» رشت ۹ ماه حقوق دریافت نکرده‌اند. در عین حال از فروردین ماه سال جاری از مجموع ۱۵۰ کارگر این کارخانه ۷۰ نفر بیکار شده‌اند.

به گزارش ایلنا، با وجود اخراج حدود نیمی از کارگران در فروردین ماه سال جاری هنوز بی‌نظمی در پرداخت حقوق در این واحد تولیدی پوشاک ادامه دارد به همین دلیل صبح روز گذشته (۱۷ خرداد) کارگران به نشانه هشدار و اعتراض یک ساعت دست از کار کشیدند.

به ادعای کارگران کارخانه نوپوش، مطالبات ۸۰ کارگر باقی‌مانده این کارخانه به ۷ ماه حقوق سال ۹۳ و حقوق دو ماهه فروردین و اردیبهشت سال جاری مربوط می‌شود. کارگران این واحد تولیدی از تیر ماه سال گذشته در مجموع ۶۰۰ هزار تومان به صورت علی الحساب در دو قسط ۳۰۰ هزار تومانی دریافتی داشته‌اند.

به گفته کارگران از ابتدای امسال ۷۰ نفر از کارگران کارخانه نوپوش از کار اخراج شده‌اند. دلیل اخراج این کارگران با سوابق ۵ تا ۶ سال «کاهش هزینه‌های کارخانه» عنوان شده است. در حال حاضر تعدادی از کارگران اخراجی از خدمات بیمه بیکاری استفاده می‌کنند.

واکنش رئیس اداره کار زرنند:

قرار نیست با ورود کارگران چین ایرانی‌ها بیکار شوند

انتشار خبر ورود کارگران چینی به زرنند در هفته گذشته مسئولین اداره کار این شهر را مجاب کرد تا طی دو روز گذشته با مراجعه به محل احداث این پروژه از نزدیک در جریان جزئیات ورود این کارگران قرار بگیرند.

به گزارش ایلنا، به نظر می‌رسد دلایل مطرح شده از سوی مسئولین پروژه فولاد زرنند مبنی بر بکارگیری نیروی کار چین برای تسریع در روند احداث پروژه باعث تغییر در مواضع مسئولین اداره کار زرنند شده است. این مسئولین دولتی اکنون می‌گویند چون ورود کارگران چین به صلاحدید مراجع ذیربط است و در مدت زمانی مشخص انجام می‌شود مشکلی از این بابت وجود ندارد. این درحالی است که پیش از این رئیس اداره کار زرنند از مقاومت اداره کار در برابر ورود کارگران چینی خبر داده بود.

تجمع کارکنان موسسه منحل‌شده "میزان"
کارکنان موسسه منحل شده "میزان" مقابل استانداری خراسان رضوی تجمع کردند.

به گزارش ۱۸ خرداد خبرآنلاین، پیش از این خبری در رسانه‌های اجتماعی مبنی بر تصمیم کارکنان میزان برای تجمع مقابل استانداری خراسان رضوی دست به دست می‌گشت. که در نهایت این تجمع از ساعت ۱۰ صبح با حضور جمع کثیری از پرسنل میزان و در اعتراض به انحلال این موسسه که سبب بیکار شدن حدود هزار و ۲۰۰ تن می‌شود آغاز شد.

تجمع جوانان متقاضی کار در منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس

به گزارش ۱۱ خرداد پارس خلیج، بنقل از یک منبع آگاه، تعدادی از جوانان و اهالی جویای کار شهرستان عسلویه، بخش چاه مبارک و شهرستان پارسین با حضور در دفتر اداری مدیریت کار و خدمات اشتغال منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس خواسته‌اند با توجه به مدارک تحصیلی آنان فرصت‌های کاری را در اختیار آنها بگذارند و نسبت به بی‌توجهی مسئولان معترض شده‌اند.

وی که خواست نامش در این خبر فاش نشود افزود: این افراد با شکستن برخی از وسایل و سر دادن شعارهایی باعث شدند که مدیریت کار و خدمات اشتغال منطقه ویژه اقتصادی انرژی پارس تعطیل شود که با حضور به موقع نیروهای امنیتی این فضا آرام شد.

این در حالیست که تا زمان مخبره این خبر از ورود ارباب رجوع به این اداره جلوگیری به عمل می‌آید.

اعتراض کارگران شرکت ماشین سازی اراک

خبرگزاری مهر طی گزارشی بتاريخ ۱۹ خرداد، از اعتراض کارگران شرکت ماشین سازی اراک و پیمانکار احداث تقاطع غیر همسطح چهار راه شهدای بجنورد در مرکز خراسان شمالی نسبت به عدم پرداخت سه ماه حقوقشان، خبرداد.

بلا تکلیفی چند ماهه ۹۰۰ کارگر «ریخته‌گری سهند»

حدود ۹۰۰ کارگران «ریخته‌گری سهند» در زنجان هنوز حقوق اسفندماه سال گذشته را دریافت نکرده‌اند.

به گزارش ایلنا، از زمستان سال گذشته فعالیت آزمایشی شرکت ریخته‌گری سهند برای تولید فرآورده‌های آهنی

حوادث کار:

گفته می شود در زمان حادثه کارگران مشغول اجرای عملیات لوله کشی تاسیسات پالایشگاه ستاره خلیج فارس بودند که بر اثر سقوط یک قطعه لوله بزرگ از روی جک این حادثه روی می دهد.

از فرار معلوم کارگر متوفی که از وی به نام «بخشی» نامبرده می شود مجرد و از اهالی مسجد سلیمان بوده است .

مرگ مرد افغان هنگام کار در فاضلاب شهر ماهان

به گزارش ایلنا، این کارگر بر اثر ریزش کانال فاضلاب شهر ماهان جان باخته است.

روابط عمومی جمعیت هلال احمر ماهان اعلام کرده است این حادثه در ساعت ۱۲ و ۱۵ دقیقه ظهر جمعه (۱۵ خرداد) در خیابان خمینی این شهر رخ داده است .

مصدومیت شدید کارگر سد شنجور

به گزارش دریافتی ایلنا، کارگر ۳۳ ساله ای شامگاه روز سه شنبه ۱۹ خرداد برای انجام تعمیرات و سرویس فنی به قسمت تاج سد شنجور رفته بود که در هنگام کار از ارتفاع سقوط کرد.

بر اثر این سانحه قسمت های سر، صورت و گردن این کارگر به شدت مجروح شده و دست و پای وی نیز به علت شدت و سرعت سقوط شکسته است.

بنابراین گزارش، پای کارگر مذکور هنگام سقوط به یک اهرم فلزی گیر کرده و همین امر منجر به معلق ماندن وی در بین زمین هوا و جلوگیری از سقوط وی به کف سد شد.

مدیر روابط عمومی جمعیت هلال احمر همدان درباره عملیات نجات این کارگر گفته است: پس از انجام کمک های اولیه بر روی فرد مصدوم و آتل بندی قسمت های شکسته شده این کارگر توسط تیم فوریت های پزشکی به مرکز درمانی شهرستان رزن منتقل شد.

سد سنگریزه ای شنجور با ۵,۵ میلیون مترمکعب حجم و ۲۹ متر ارتفاع از کف در ۲۰ کیلومتری شرق شهرستان رزن قرار دارد .

کازگرفتنی ۱۱ کارگر پشت درهای قفل شده

به گزارش دریافتی ایلنا، ۱۱ کارگر که در اقامتگاه خود در یک انبار واقع در زیر زمین ساختمانی ۴ طبقه در خیابان ولیعصر تهران در حال استراحت بودند دچار گاز گرفتگی شدند.

بنابراین گزارش، در این حادثه که در ساعت ۲۳ و ۲۵ دقیقه شب (۱۶ خرداد) به آتش نشانی گزارش شد در های ضد سرقت این انبار بعد از پایان هر روز کاری بر روی این کارگران قفل می شده و زمانی که این کارگران دچار مسمومیت ناشی از گاز گرفتگی شدند امکان خروج از انبار را نداشته اند.

گروه های امداد و نجات پس از حضور در محل حادثه توانستند با بریدن درب های فلزی و ضد سرقت این انبار، ۹ کارگر ایرانی و دو کارگر افغانستانی که دچار مسمومیت شده بودند را خارج کنند .

بر اثر حادثه شب گذشته وضعیت جسمی دو نفر از کارگران وخیم گزارش شده است که برای ادامه درمان به بیمارستان انتقال داده شده اند.

سقوط لوله جان کارگر پالایشگاه ستاره خلیج فارس را گرفت

در جریان وقوع حادثه ای که روز گذشته در محل احداث پالایشگاه ستاره خلیج فارس اتفاق افتاد یک کارگر کشته شده است.

مصدومیت کارگر تولیدی صندلی‌های اداری در جنوب تهران

در این میان نکته قابل تأمل این است که با وجود شرایط خطرناک کار در اعماق چاهها و فاضلابها کارگران مقنی نه از کمترین امکانات ایمنی برخوردارند و نه پوشش بیمه ای دارند.

حوادثی که برای این کارگران اتفاق می افتد بسته به نوع کاری که در اعماق زمین انجام می دهند متفاوت است اما گازگرفتگی، ریزش دیواره های چاه و پاره شدن سیم بکسل حمل کارگر به اعماق زمین، عمده ترین دلایل این حوادث بوده است.

در یک کارگاه تولیدی صندلی‌های اداری دست یک کارگر ۴۰ ساله در دستگاه «خم لوله» گیر کرد و باعث مصدومیت انگشتان شصت و سیابه وی شد. به گزارش ایلنا، این حادثه در جنوب تهران منطقه صالح‌آباد غربی رخ داد و ماموران ایستگاه ۲۵ آتش‌نشانی به محل اعزام شدند.

محمد مهبان، افسر آماده منطقه هفت عملیات در این باره گفت: در محل حادثه مشاهده شد در یک کارگاه تولیدی صندلی‌های اداری، کارگری حدود ۴۰ ساله از قسمت دست راست در دستگاه خم لوله گیر کرده بود. وی افزود: آتش‌نشانان بلافاصله پس از بازدید و بررسی با احتیاط کامل و عملیات دستی، دست وی را از درون دستگاه خارج کردند که مشاهده شد وی از قسمت انگشتان شصت و سیابه دچار مصدومیت شده بود.

مهبان خاطرنشان کرد: آتش‌نشانان تا رسیدن عوامل اورژانس کمک‌های اولیه لازم را بر روی دستن وی انجام دادند و پس از تحویل کارگر به عوامل اورژانس به ماموریت خود پایان دادند.

اطلاعیه‌ها:

پاسخ سندیکای شرکت واحد به مدیر کل سازمان های کارگری و کارفرمایی:

حقیقت پوشیده نیست

در پی نامه درخواست تهیه و تامین مکان جهت برگزاری مجمع عمومی سندیکای کارگران شرکت واحد از وزارت کار، مدیر کل سازمان های کارگری کارفرمایی این وزارتخانه سخنانی را در این باره به خبرگزاری ایلنا اعلام کرده که کاملا خلاف شعار به اصطلاح « دولت راستگو » ریاست جمهوری است در این باره توضیحات کوتاه و فشرده ای داده شود.

۱ همه آشنایان به حقوق کارگری بخوبی می دانند که تشکل های پیش بینی شده در قانون کار بویژه شورای اسلامی کار به دلیل اشکالات ذاتی قانونی همچون دخالت مدیران دولتی و کارفرمایان در تعیین نامزدهای این شورا به هیچ وجه نماینده واقعی کارگران محسوب نمی شود.

آخر چگونه می شود پذیرفت که نمایندگان عالی کارفرمایان مثلا در شورای عالی کار بدون دخالت کارگران انتخاب شوند اما به اصطلاح نمایندگان کارگران در این شورای عالی از دل قانون انتخاباتی بیرون بیایند که کارفرمایان و مدیران دولتی در هیات تشخیص صلاحیت تعیین نامزدهای کارگری دست بالا و نقش اصلی را دارا هستند.

مرگ دو مقنی دیگر در تهران

دو کارگر مقنی هنگام حفر یک حلقه چاه در شهرک حکیمیه تهران جان خود را از دست دادند. به گزارش ایلنا، این حادثه صبح (۲۰ خرداد) در حیاط یک شرکت صنعتی در شرق تهران رخ داد و دو کارگر تبعه افغانستان کشته شدند.

سختگوی آتش نشانی تهران درباره این حادثه گفته است: در چاه مذکور گاز زیادی جمع شده بود و آتش نشانات پس از ایمن سازی کامل وارد چاه شدند و دو کارگر افغان که حدودا ۲۵ ساله بودند را از درون چاه بیرون آوردند و تحویل عوامل اورژانس دادند.

وی خاطرنشان کرد: به تشخیص کارشناسان امداد و نجات کارگر دوم به قصد کمک به همکاری که دچار گاز گرفتگی شده بود وارد چاه شده بود.

گفتنی است آمارها نشان می‌دهند کارگران چاه کن در معرض پرخطرترین حوادث کار قرار دارند.

داشته باشند که تشکل های خود را که مقررات تشکیلاتی آنها تنها توسط خودشان تدوین و تعیین می شود، به انتخاب خود و بدون کسب اجازه قبلی بر پا کنند یا به چنین تشکل هایی بپیوندند و مقامات دولتی می باید از مداخلاتی که این حق را محدود می کند خودداری کنند.

۶ (اکنون پرسش این است در حالی که ریاست جمهوری در سخنرانی روز جهانی کارگر سال نود و سه از تشکیلات مستقل کارگری دفاع کرده و انجام این کار را به وزیر سفارش می کند و وزیر هم مرتباً شعار سه جانبه گرایی سر می دهد.

اما اینکه چرا در عمل این وزارتخانه از فراهم نمودن شرایط آزاد مطابق استانداردهای سازمان بین المللی کار درباره تشکیلات سندیکاها و واقعی کارگری و نمایندگان پانزده میلیون کارگر ایرانی کماکان کوتاهی و خودداری می کند مصیبت نامه ای است که تاوان آن را کارگران مظلوم این سرزمین با رنج و فقر و نداری خود و خانواده هایشان می پردازند.

که به سخن فردوسی بزرگ : این داستان یکی داستان است پر از آب چشم!

یاد آور می شود سندیکای کارگران شرکت واحد آنچنان که چندین بار در گذشته مطرح کرده است آماده برگزاری مناظره، گفت و گو و میزگرد در این باره و دیگر امور کارگری را دارد.

* * * * *

بانیه اتحادیه آزاد کارگران ایران

کارگران ایران هرگز تن به چنین ذلتی نخواهد داد

بنا بر گزارش منتشره ایلنا در تاریخ ۱۶ خرداد ۹۴ در باره ی قرارداد های جدید برای مقابله با اعتصاب های کارگری در مناطق آزاد و به گفته کارگران پیمانی شاغل در فازهای ۱۵ و ۱۶ منطقه ویژه عسلویه، در متن جدید قراردادهای کار آنها آمده است که در صورت اعتصاب، پیمانکار می تواند با آنها بدون پرداخت مزد تسویه حساب کند.

این تعرض و دست اندازی آشکار کارفرمایان به حق طبیعی کارگران، در پی اعتراض ماه های اخیر صدها کارگر پیمانکار این منطقه به عدم پرداخت دستمزدهایشان که از ۲ تا ۵ ماه به

بنابراین ادعای این مدیر کل مبنی بر اینکه شورای اسلامی کار از جمله در شرکت واحد نمایندگان صنفی کارگران هستند صد در صد خلاف واقع بوده و حقیقت ندارد و مغایر سه جانبه گرایی این وزارتخانه می باشد.

۲ از آن گذشته به علت شکایت های متعددی که در چند سال گذشته در وزارت کار مطرح شده و نامبرده کاملاً از آنها مطلع و آگاه است و بهتر از هر کسی می داند که شورای اسلامی کار در شرکت واحد از سوی زحمتکشان شریف این شرکت فاقد اعتبار بوده و اصولاً علاوه بر این هیچ یک از شوراهای سامانه های این شرکت طبق همان قانون ناقص مورد اشاره ایشان تشکیل نشده اند و جزییات عدم برگزاری مجمع عمومی و دخالت های متعدد مدیریت شرکت واحد و چشم پوشی گوناگون ماموران ناظر وزارت کار از تخلفات در سرهم بندی کردن این شوراهای قبلاً در شکایت های کتبی و شفاهی به اطلاع مسئولان وزارت کار رسیده است.

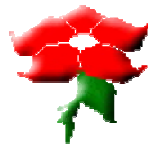
و در این رابطه حتی آقایان مرتضی کمساری و حسن سعیدی به دلیل پیگیری تخلفات آشکار آقایان با پرونده سازی حراست شرکت واحد دو روز بازداشت و در آخر تبرئه و آزاد شدند. و همچنین آقایان امیر تاخیری، رضا توسلی، کیومرث الفتی و اکبر پیرهادی توسط حراست و مدیریت سامانه پنج مورد تهدید و ارباب قرار گرفتند.

۳ (نامگذاری شورای فرمایشی و شورای تحمیلی از سوی رانندگان آگاه شرکت واحد به این شوراهای نشان از بیزاری گسترده ایی از عمل کرد این شوراهای دارد و بدین وسیله تحت فرمان بودن این شوراهای را افشا می کنند و نمایندگی آنان را مردود می شمارند.

عدم تشکیل شوراهای مذکور در سامانه های یک و نه شاهد گویایی به این بیزاری عمومی است و خلاف گفته های مدیر کل سازمان های کارگری و کارفرمایی وزارت کار درباره تشکیل شورای اسلامی کار در مناطق سامانه های شرکت واحد را اثبات می کند.

۴ (بر خلاف ایشان، کارشناسان راستین حقوق کار و حتی بسیاری از کارشناسان روابط کار این وزارتخانه تشکیل سندیکای کارگری را حق مسلم کارگران می دانند و فعالیت سندیکای کارگران شرکت واحد را به لحاظ قانونی و حقوق کارگری تأیید می کنند.

۵ (دولت ایران هشت مقاله نامه ای بنیادین کار از جمله مقاله نامه های ۸۷ و ۹۸ سازمان بین المللی کار را پذیرفته است بنابراین مقاله نامه های مذکور کارگران باید این حق را

سیاست سرکوب توده های معترض کارگران در اقصی نقاط کشور چه از سوی کارفرمایان و چه از سوی نیروهای امنیتی بعنوان یک سیاست کاملاً مدون در دولت یازدهم زمانی بیشتر قابل درک است که شرایط پیش روی وضعیت اقتصادی (که حل آن به گرده طبق کارگر نهاده شده) مورد توجه قرار گیرد.

از بدو سر کارآمدن دولت روحانی ما همواره بر این امر تاکید نموده ایم که بر خلاف ادعاهای دولت در خصوص بهبود شرایط اقتصادی و معیشتی، روز به روز شرایط بدتر و برده وارتی را به کارگران تحمیل نموده اند و از سوی دیگر برای مرعوب و خاموش نمودن کارگران از هیچ تلاشی فروگذار نیستند. برخورد های بشدت امنیتی و قضایی با کارگران معترض، بازداشت نمایندگان کارگران اعتصابی معدن چادرمیلو و صدور حکم غیرانسانی شلاق علیه ایشان و نیز کارگران معترض پتروشیمی، رازی در ماهشهر، دستگیری و صدور احکام بیرحمانه برای فعالین جنبش کارگری و اخیراً دستگیری شاپور احسانی راد و جعفر عظیم زاده به اتهام نمایندگی و حمایت کارگران کارخانه لوله و نورد صفا که اعتصابی قدرتمند را به پیش بردند، همه نمونه هایی هستند که نشان می دهد دولت و کارفرمایان سیاست خاموش نمودن کارگران را برای تحمیل شرایط برده وار بر طبقه کارگر ایران بیشتر از پیش در سردارند.

نمونه اخیر قراردادهای جدید در مناطق آزاد عسلویه نشان دهنده عزم دولت و کارفرمایان در قانونی کردن سرکوب و تحمیل شرایط بیشتر ریاضتی بر کارگران است.

منطقه ویژه اقتصادی چه در ماهشهر و چه در عسلویه برای کارگران از چه نظر ویژه است؟ منطقه ای بشدت محروم و دور از مرکز و امکانات شهرهای بزرگ، با بدترین نوع آب و هوای گرم و آزار دهنده و نفس گیر، آلوده ترین مناطق ایران از نظر آلاینده های زیست محیطی، مهاجر پذیرترین نیروی کار با حداقل استانداردهای معیشتی برای نیروی کار. اغلب هفته ها و ماهها دور از خانواده و اسکان یافتن در بدترین شرایط. این است بخشی از مختصات و شرایط منطقه ویژه اقتصادی.

اگر به این ویژه گی ها عدم پرداخت حقوق های معوقه و اخیراً "قرارداد جدید یعنی اخراج بی چون و چرا و بدون مزد کارگر معترض و اعتصابی توسط کارفرما را اضافه کنیم، آیا این شرایط، رجعت برده داری در قرن ۲۱ نیست؟

اما چیزی که در این میان مسلم است، این است که چنین رویکردی از سوی دولت یازدهم در تلاش برای تحمیل فقر و فلاکت بیشتر بر کارگران و سرکوب اعتراضات صنفی آنها بر خلاف خواب خوشی که اتخاذ کنندگان چنین سیاست هایی دیده اند تلاطمات اجتماعی شدیدی را در گستره ای بزرگ پیش خواهد آورد و بی تردید هیچ ابزار سرکوب و یا زبان

تعویق افتاده بود، صورت گرفت. طبق این نوع قراردادهای جدید کارفرمایان نه تنها کارگران را برای خاموش کردن از طریق محروم کردن از حق مسلم اعتراض و اعتصاب تحت فشار قرار می دهند بلکه با تسویه حساب بدون پرداخت مزد آشکارا قصد غارت دستمزد کارگران را دارند.

برکسی پوشیده نیست که با گذشت هر روز از عمر دولت یازدهم، شواهد موجود حکایت از عزم بی سابقه این دولت برای سرکوب سیستماتیک اعتراضات کارگری با هدف سرریز کردن کل بار بحران اقتصادی کشور بر دوش طبقه کارگر دارد.

در طی سه دهه گذشته با ممنوعیت امر اعتصاب برای کارگران سعی دولت و کارفرمایان بر این بوده تا روز به روز شرایط بغایت برده وارتی را بر طبقه کارگر ایران تحمیل کنند، اما طبقه کارگر ایران همواره در مقابل تعرض دولت و کارفرمایان به شرایط کار و زیست خود در هر کجا که امکان داشته دست به اعتراض زده و هیچگاه تسلیم این همه بی حقوقی نشده است که آمار رسمی سالانه هزاران اعتراض در مراکز مختلف کارگری شاهدی بر این واقعیت است.

کار سرکوب اعتراضات کارگری و تحمیل حداقل مزد به جایی رسیده است که دایره بازداشت و احضار کارگران معترض، دیگر محدود به اعضا تشکل ها و نهادهای مستقل کارگری نیست و هر کارگری، حتی اعضای تشکل های دست ساز دولتی که بدلیل عدم پرداخت مزد، خواست افزایش مزد و یا مسائلی از قبیل اخراج صدایش در می آید بطور هماهنگی هم از سوی کارفرما و هم از سوی نهادهای امنیتی و انتظامی بشدت مورد تعرض قرار می گیرد. وجود چنین وضعیتی مطلقاً امری اتفاقی در نتیجه تصمیم خودسرانه یک کارفرما و یا بخشی از نیروهای انتظامی و امنیتی نمی تواند باشد و نیست.

تهدیدی نخواهد توانست طوفان اعتراضات کارگری را منکوب و دوره ای دیگر از فقر و فلاکت را بر زندگی میلیون ها خانواده کارگری تحمیل کند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران با تاکید بر حق مسلم کارگران برای برپائی اعتصاب و تجمع در هر نقطه و مکانی و در هر ابعادی، نسبت به اعمال هرگونه سیاست سرکوبگرانه ای در برخورد به اعتراضات کارگری و تشدید ستم بر طبقه کارگر ایران هشدار میدهد و و بدینوسیله کارگران و تشکل ها و نهادهای مرتبط با جنبش کارگری را به عکس العمل در برابر رویکرد دولت نسبت به سرکوب اعتراضات کارگری فرا می خواند

نیز کوششهای مستمر و آشکاری را برای خروج فعالیت سندیکایی از دوره فطرت ناخواسته در دستور کار خود قرار داده بود. هیاتهای موسس سندیکاهای کارگری با رونمایی مجدد مقاله نامه‌های بنیادین سازمان بین‌المللی کار و تبلیغ و ترویج حقوق کار در این مقاله نامه‌ها گامهای جدی و برگشت ناپذیری را در راه شناساندن و به کارگیری مضمون و محتوی این مقاله نامه‌ها برداشتند و سبب شدند علاوه بر فعالان و کارگرانی که سندیکا را به عنوان مطلوب ترین شکل سازمان‌یابی خود درمی‌یافتند، نیروهایی از دوسوی این جناح، گرایش آگاهانه‌ای به سوی سندیکا خواهی نشان دهند.

ما در اتحادیه آزاد کارگران ایران با اعلام انزجار از این عمل کارفرمایان اعلام می نمایم که طبقه کارگر ایران هرگز تن به چنین ذلتی نخواهد داد و رویای به خاموشی کشاندن کارگران ایران را نقش بر آب خواهند کرد.

بخصوص همکارانمان در منطقه ویژه عسلویه را فرامی خوانیم که درمقابل این نوع از قراردادهای ظالمانه بایستند و با آگاه گری درمورد این نقشه جدید کارفرمایان، بساط این نوع از قراردادهای را برچینند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران ۱۷ خرداد ۹۴

این روند با وجود عناصری کهنه کار چون «محسن خواجه‌نوری» در وزارت کار که حالا به خدمت اصلاح طلبان در آمده بودند، گرایش به سوی قانونمندی فعالیت صنفی براساس استانداردهای بین المللی را دامن زد و در دولت اصلاحات و مجلس ششم نیز دفاع از به کارگیری این استانداردها تا حدودی تقویت شد، اما این گرایش مانع از آن نمی‌شد که اصلاح طلبان با سیاست‌های نولیبرالی خط کشتی جدی و مرزبندی قابل توجهی پیدا کنند و به رغم تکیه بر استانداردهای بین المللی درباره حقوق کار در برخی عرصه‌ها به از بین بردن حقوق شناخته شده و رسمیت یافته دیگری از کارگران همت گماشتند و برهمین اساس دولت و مجلس اصلاحات با دو اقدام به شدت ضدکارگری کارگران قالیباف و سپس کارگاه‌های زیر پنج کارگر را از شمول قانون کار و تامین اجتماعی خارج کردند.

این اقدامات بیانگر آن بود که نگاه اصلاح طلبان حکومتی به استانداردهای بین المللی حقوق کار هم دوگانه و ناشی از سیاست عمومی و کلی تعدیل ساختاری دولت‌های پیشین است.

اکبری ادامه داد: اتفاق مهم دیگری که پس از دوم خرداد رخ داد تمایل دولت اصلاحات برای خروج از انزوای سیاسی

اندیشه:

فرش قرمز زیر پای سازمان تجارت جهانی

نابودی قانون کار، تامین اجتماعی

و مقررات گمرکی

(قسمت دوم)

در شماره پیش، بخش اول گفت و گوی ایلنا با حسین اکبری، را ملاحظه کردید، در ادامه وی به جایگاه جنبش سندیکایی در دوران دولت اصلاحات می پردازد که مطالعه آن خالی از لطف نیست.

چرا تفاهم نامه ۸۲ بر زمین مانده است؟

حسین اکبری، در کنار این دو جناح‌بندی، جنبش سندیکایی

دوم گسترش روحیه اعتراضی مردم در اظهار نارضایتی‌ها که از سوی رسانه‌های نوشتاری و از سوی طیف گسترده‌ای از روشنفکران، وکلا، روزنامه نگاران، زنان، دانشجویان و کارگران پیگیری می‌شد و مبارزه با فساد همراه با ایجاد فضای به شدت امنیتی را پی می‌گرفت. سوم رویکرد عمومی به ویژه در بین کارگران و لایه‌هایی از اقشار متوسط شهری به سوی جامعه مدنی و برگزینی ساختارها و شیوه‌هایی که مشارکت‌های اجتماعی در عرصه‌های گوناگون را طلب می‌کرد.

او ادامه داد: اگرچه رویکرد مخالفت با اصلاحات به ویژه در دوره دوم ریاست جمهوری خاتمی شدت گرفت، اما کارگران بسیاری در این دوره به اهمیت تشکلیابی واقف شدند و درست در همین دوره موضوع تغییرات در فصل ششم قانون کار در دستور کار نمایندگان کارگری و کارفرمایی و دولتی قرار گرفت که منجر به صدور تفاهم نامه سال ۸۳ شد اما از آنجا که روند رشد تشکل خواهی آزادانه و مستقلانه کارگران از روند بوروکراتیک و مصلحت‌گرایانه تشکل‌های وابسته پیشی می‌گرفت و همین امر به هراس در بین آنها از ادامه این روند دامن می‌زد، این تشکل‌ها نه تنها در تحقق اجرای این تفاهم نامه کارشکنی کردند، بلکه به ستیز با تشکل‌هایی که خارج از اراده دولت و کارفرمایان شکل گرفته بودند، برخاستند.

می‌توان هریک از این تشکل‌های رسمی را به یک دوره مشخص از روی کار آمدن دولت‌ها نسبت داد. شوراهای اسلامی کار در دوره رفسنجانی و کارگزاران، انجمن‌های صنفی در دوره خاتمی و اصلاح طلبان و مجمع نمایندگان در دوره احمدی‌نژاد و اصولگرایان.

اکبری افزود: همه دولت‌های بعد از اصلاحات هریک با نگرش ویژه‌شان به کارگران به ارائه لویحی برای تغییر در قانون کار و تغییر در فصل ششم این قانون پرداختند.

به طور مثال تکیه بر سیاست‌های پوپولیستی در دوره دولت‌های نهم و دهم موجب شد بخشی از زحمتکشان شهر و روستا در پی اجرای سیاست هدفمندی یارانه‌ها که در واقع پوششی بر سیاست آزادسازی قیمت‌ها بود، به شدت از پیگیری ریشه‌ای مطالبات اقتصادی‌شان ناامید شوند، اما این دولت‌ها در مورد کارگران سیاست روشنی داشتند.

این سیاست جلوگیری از ایجاد تشکل‌های مستقل به هر شکل و هزینه ممکن بود تا آنجا که تعداد بی‌شماری از کارگران در دوره دولت‌های احمدی‌نژاد به حبس‌های طولانی مدت گرفتار شدند. اخراج‌های گسترده، اجرای قراردادهای موقت، خروج کارگاه‌های زیر ده نفر از شمول قانون کار و اجرای شیوه نامه استاد شاگردی نیز از دیگر دستاوردهای دولتی بود که قرار بود پول نفت را بر سر سفره مردم بیاورد.

سال‌های پیشین و به دنبال آن کوشش برای حضور فعال در مراجع بین‌المللی در راستای تنش زدایی در سیاست خارجی بود و به همین دلیل حضور ایران در سازمان بین‌المللی کار یکی از راهبرد های جدی دولت اصلاحات به شمار می‌رفت و این در هنگامه‌ای بود که ایران در این سازمان به عنوان ناقص حقوق کار شناخته می‌شد.

حالا دولت اصلاحات باید ضمن ترمیم این ضایعات در سیاست خارجی و رفع این اشکالات، چهره‌ای متفاوت از گذشته به سازمان بین‌المللی کار نشان می‌داد، بر همین اساس موضوع مقابله نامه‌ها، جلوه‌ای تازه در عرصه روابط و مناسبات کار پیدا کرد. از سوی دیگر آنچه به عنوان عضویت ایران در سازمان تجارت جهانی دنبال می‌شد، ایجاب می‌کرد تا دولت ایران سه مانع اصلی عضویت در این نهاد را از میان بردارد.

مانع اول یارانه‌ها بودند که باید با آزادسازی قیمت‌ها برداشته می‌شدند. مانع دوم آندسته از قوانینی بودند که حق آزادی انتخاب برای سرمایه‌گذاران را محدود می‌کردند که از بین این قوانین مزاحم، قانون کار و تامین اجتماعی و مقررات گمرکی بیشتر مورد توجه سرمایه‌گذاران قرار داشتند. مانع سوم قانون تجارت بود چراکه از نظر سازمان تجارت جهانی درصد سهام سرمایه‌گذاران خارجی باید از حداقل ۴۹ درصد به حداقل پنجاه درصد تغییر داده می‌شد.

این فعال مستقل کارگری تصریح کرد: اگر چه سوپه و جهت همه این رویدادها به طور کلی در راستا و خواست همه جناح‌های درون و پیرامون قدرت قرار داشته و دارد و این جناح‌ها تفاوت بنیادینی در این جهت‌گیری‌ها ندارند اما ترس از توسعه سیاسی به عنوان اساسی‌ترین شعار دولت اصلاحات جناح مقابل را علیه هرآنچه که نشانی از توسعه سیاسی داشت، برانگیخت تا به آنجا که توسعه اقتصادی خود زمینه‌ساز کارشکنی جدی از سوی مخالفان دولت اصلاحات شد و این رویکرد در همه عرصه‌ها خود را نشان داد.

این رویکرد آنجا که امر توسعه سیاسی به چالش‌های جدی بین اصلاح طلبان واقعی با حافظان شرایط موجود دامن می‌زد، سرعت و قدرت بیشتری می‌گرفت.

بنابراین سه عرصه اساسی در زندگی مردم، محل این چالش‌ها شده بود. یکم عرصه کسب و کار و ناکارآمدی‌هایی که موجب ازدیاد نرخ بیکاری، اخراج‌هایی با مارک تعدیل و در مجموع روند تعدیل ساختاری که به فقر اقتصادی مردم دامن زده بود.

اما در شرایط کنونی که تازه تلاش‌ها برای راضی کردن کارگران به امضای قراردادهای جدید آغاز شده است، نهادهای صنفی کارگری می‌توانند از اختیارات خود برای حفظ حقوق موکلان‌شان استفاده کنند.

این وکیل دادگستری افزود: از نظر حقوقی تلاش کارفرمایان برای محدود کردن شرایط کار اقامی در حوزه حقوق عمومی نیست و بنابراین حتی نمی‌توان از شخص مدعی‌العموم انتظار داشت که در رابطه با نقض حقوق قانونی کارگران اقدام کند.

وی در ارزیابی حقوقی متن جدید قراردادهای کار در عسلویه، گفت: در متن جدید قرارداد کار اصل رایگان نبودن انجام کار و ارائه خدمات نادیده گرفته شده است.

مقدم افزود: براساس این اصل حقوق مدنی که از آن با نام اصل «عدم تبرع» نیز یاد می‌شود منطق عقلی حاکم بر مناسبات اجتماعی پذیرفته است که هیچ انسانی به رایگان کالا یا خدماتی را در اختیار دیگران قرار نمی‌دهد.

این کارشناس حقوقی با یادآوری اینکه تخصص شغلی، کالایی است که توسط کارگر در بازار کار عرضه می‌شود افزود: براین اساس همه کسانی که به عنوان کارگر مشغول به کار می‌شوند در برابر عرضه مهارت ذهنی و یا جسمی خود از کارفرما مبلغ معینی را تحت عنوان دستمزد دریافت می‌کنند و نمی‌توان از آنها توقع انجام کار رایگان را داشت.

وی افزود: بنابراین غیر منطقی است که کارفرمایی بخواهد در شروط قرارداد موضوعاتی همچون شرایط پراخت نشدن مزد مورد توافق کارگر را بگنجانند چرا که در عمل چنین شرایطی حکم بهره‌کشی غیر قانونی از انسان را دارد.

این وکیل دادگستری افزود حتی اگر چنین قراردادی از سوی کارگران امضا شود در مراجع قانونی می‌توان از طریق این ادعا که کارگر امضا کننده از روی بی‌اطلاعی یا اضطرار حاضر به پذیرش شرایط یکسویه کارفرما شده است در خواست رای ابطال قرارداد را مطرح کرد.

وی افزود: از منظر دادگاه این استدلال که خاص بودن مقررات مناطق آزاد و ویژه اقتصادی به کارفرمایان و یا پیمانکاران اجازه تحمیل چنین شرایط یکسویه‌ای را می‌دهد پذیرفته نیست زیرا هرچقدر هم که مقررات حاکم براین مناطق خاص باشند بازهم طبق مقررات قانون اساسی و حقوق مدنی هیچ انسانی نمی‌تواند برای خود حق سوء استفاده از سایر انسان‌ها را قائل شود.

گذشته از این‌ها غارت صندوق تامین اجتماعی در دولت دهم به صورت آشکار و نهان بدیهی‌ترین دلیل مخالفت این دولت با ایجاد تشکلهای آزاد و مستقل کارگری بود. در عین حال در دوره احمدی‌نژاد وزارت کار به اجرای هدفمند تبصره چهار ماده ۱۳۱ قانون کار اقدام کرد و طی آن زمینهای لازم برای انتخاب نمایندگان کارگری و ایجاد مجامع استانی این نمایندگان و در عالی ترین شکل آن یعنی قانون عالی مجمع نمایندگان فراهم شد.

این سیاست هدفمند تا آنجا پیش رفت که در کارخانه‌های متوسط و بزرگ با بیش از پنجاه کارگر به جای تشکیل انجمن‌های صنفی کارگری، با رای گیری از کارگران «نماینده کارگر» انتخاب می‌شد و این در حالی است که در چنین کارگاه‌هایی یک یا دو نماینده هرگز نمی‌توانند پی‌گیر منافع صنفی همه کارگران باشند.

ادامه دارد

هردم از این باغ بری می‌رسد

بهره‌کشی؛ بدون حق اعتراض

به عقیده یک کارشناس حقوق کار، در شرایطی که پیمانکاران منطقه عسلویه با تغییرمتن قراردادهای کار در صدد محدود کردن حقوق صنفی کارگران از جمله اعتصاب هستند، نهادهای صنفی کارگری وظیفه دارند با اطلاع رسانی از منافع کارگران حمایت کنند.

«علیرضا مقدم» به ایلنا گفت: چنانچه این قراردادها به امضای کارگران برسند آنان تنها از طریق دادگاه مدنی می‌توانند برای ابطال قراردادهایی که با این رویکرد تنظیم شده‌اند اقدام کنند.

اقتصاد ملی:

آمار جدید از وضعیت مشاغل کشور از زبان وزیر کار
۷ میلیون تن
در مشاغل غیررسمی فعالیت می‌کنند

شرق:

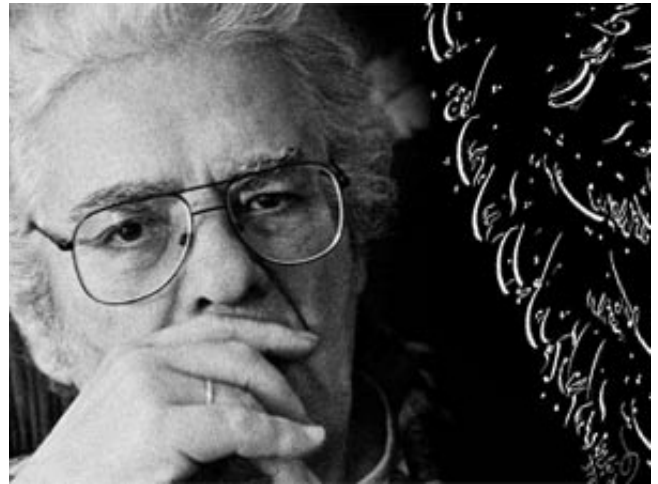
آمارها، خبرهای ناگواری از وضعیت بیکاری و بیمه شاغلان در کشور می‌دهد.
 به گفته وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در سومین همایش بین‌المللی و چهارمین همایش ملی مهارت‌آموزی و اشتغال: «از ۲۲ میلیون شاغل در کشور، ۱۵ میلیون تن بیمه هستند که این آمار حاکی از آن است که هفت میلیون نفر در مشاغل غیررسمی فعالیت می‌کنند».

علی ربیعی در ادامه سخنان خود گفت: ۲۰۰ میلیون نفر در سطح جهان بیکار هستند که از سال ۲۰۰۸ حدود ۳۰ میلیون نفر اضافه شده است و هر ساله ۴۰ میلیون نفر هم روانه بازار کار می‌شوند، بنابراین تا سال ۲۰۳۰ جهان به ۶۰۰ میلیون شغل جدید نیاز خواهد داشت.

وی افزود: در شرایط کنونی، بیکاری جوانان در جهان بدتر از بیکاری برای همه گروه‌های سنی است، علاوه بر این، شکاف جنسیتی در مورد بیکاری به ۲۰ درصد می‌رسد. ربیعی افزود: در سال گذشته رشد اقتصادی سه درصدی را تجربه کردیم و در صورتی که سالانه شش درصد رشد اقتصادی داشته باشیم، باز این رشد منتج به اشتغال موردانتظار نخواهد شد.

همچنین در سال ۹۳ از ریزش ۲۴۰ هزار نیروی کار جلوگیری کردیم، در حالی که سالانه به ۸۰۰ تا ۹۰۰ هزار شغل جدید نیاز داریم، تا نرخ بیکاری تک‌رقمی شود.

ادبیات کارگری:

غزلی در نتوانستن

احمد شاملو

از دست های گرم تو
 کودکان توامان آغوش خویش
 سخن ها می توانم گفت
 غم نان اگر بگذارد،
 نغمه در نغمه در افکنده
 ای مسیح مادر، ای خورشید!
 از مهربانی بی دریغ جانت
 با چنگ تمامی ناپذیر تو سرودها می توانم کرد
 غم نان اگر بگذارد،
 رنگ ها در رنگ ها دویده،
 از رنگین کمان بهاری تو
 که سرپرده در این باغ خزان رسیده بر افراشته است
 نقش ها می توانم زد
 غم نان اگر بگذارد،
 چشمه ساری در دل و
 آبشاری در کف،
 آفتابی در نگاه و
 فرشته ئی در پیراهن،
 از انسانی که توئی
 قصه ها می توانم کرد
 غم نان اگر بگذارد،

گزارش:

پای کارگران چین به ایران باز شد

Iranian Labour News Agency

اگرچه مسولین و کارفرمای اصلی پروژه، یعنی شرکت فولاد زرنند ایرانیان وعده داده هیچ کارگری کارش را از دست نمی دهد و قرار نیست این کارگران چینی جایگزین کارگر ایرانی شوند اما ساختن کمپی با ظرفیت حدود هزار نفر برای اقامت کارگران چینی، آنها را درباره از دست دادن شغل شان و همچنین باز شدن پای کارگران خارجی به سایر مجموعه های صنعتی دیگر نگران کرده است.

در همین حال «فتح الله بیات» رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی ایران با اشاره به اینکه ورود کارگر چینی نتیجه تصرف بازار توسط چینی هاست، می گوید وقتی پای کالاهای چینی به کشور باز شود معلوم است که باید انتظار ورود نیروی کار چینی را هم در پروژه های پیمانی داشته باشیم. هر وقت کشوری بتواند بازار کالایی یک کشور دیگر را به تصرف خود درآورد قطعاً موضوعات بعدی هم به دنبال آن خواهد آمد.

وی معتقد است بحث ورود کارگران خارجی در پروژه های پیمانی، قطعاً از قبل توسط کارفرما یا پیمانکار و طی توافقی پیش بینی شده است. بیات اضافه می کند: در صورتیکه ورود کارگر خارجی در قرارداد اصلی قید نشده باشد ورود کارگر خارجی دچار اشکال است و تخلف محسوب می شود و در صورتیکه پیش بینی هم شده باشد اگرچه ورود کارگران خارجی جزء الزامات پیمان بوده و طرف خارجی تخلفی نداشته اما باید از کارفرمای اصلی پروژه سوال کنیم چرا در چنین شرایطی که این همه نیروی بیکار ایرانی وجود دارند قبول کرده کارگر خارجی وارد کشور شود.

این فعال کارگری ادامه داد: در شرایطی که بحران بیکاری در مناطق مختلف کشور یک بحران جدی است چه نیازی است که امنیت شغلی همین تعداد نیروی بومی و غیربومی که در این پروژه های ملی مشغول به کار هستند را به خطر بیاندازیم.

بیات ضمن بیان این مطلب که مسئله باید از طریق مسولین و نماینده استان و شهرستان مورد پیگیری قرار گیرد اضافه کرد: وظیفه ی اصلی پیگیری این موضوع به عهده ی مسولین اداره کار، نماینده مجلس و سایر مسولین استان است که ابعاد مختلف این قضیه را مورد بررسی ویژه قرار دهند. به هر حال در شرایط فعلی مشخص نیست چه در انتظار کارگر پیمانی داخلی است و مسولین باید پاسخ روشنی در این زمینه داشته باشند.

رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی کشور تصریح کرد: ورود نیروی کار خارجی تنها در صورتی قابل توجیه است که یا در منطقه ای اساساً کارگر بیکار وجود نداشته باشد و یا به کارگر متخصص در زمینه مورد نظر دسترسی نداشته

ایلنا: ورود کارگران چینی در پروژه فولادسازی زرنند همچنان خبرساز است. در این میان یک فعال حقوق صنفی کارگران و یک کارشناس اقتصادی، نحوه انعقاد قراردادها را عامل اصلی ورود کارگران خارجی به پروژه های ملی و تهدیدی برای امنیت شغلی کارگران پیمانی ایرانی می دانند.

ورود کارگران چینی در پروژه فولادسازی زرنند همچنان خبرساز است. نیروهای پیمانی می گویند قرار است بخش کوره بلند و قسمت BF پروژه به یکباره به طرف چینی تحویل داده شود. هنوز مشخص نیست چه آینده ای در انتظار کارگران پیمانی این پروژه است. گفته می شود تنها در بخش کوره بلند بیش از هشتاد نفر کارگر ایرانی مشغول به کارند که در صورت انجام نشدن «جایابی» کارشان را از دست می دهند.

هنوز مشخص نیست چینی ها از چه زمانی قرار است کار خود را آغاز کنند، اما گفته می شود از ابتدای هفته اجازه کار به نیروهای ایرانی داده نشده است. طرف چینی اعلام کرده است تنها می خواهد با کارگران خود کار کند و تمایلی به کار با کارگر ایرانی ندارد.

کارگران می گویند، شهر زرنند اگرچه در رتبه نخست باسوادترین شهر استان کرمان قرار دارد اما مردم این شهر از نظر وضعیت اقتصادی چندان وضعیت مناسبی ندارند. آنها هم که مشغول به کار در پروژه های صنعتی و معادن مختلف منطقه هستند نه از امنیت شغلی مناسب برخوردارند و نه حقوق و دستمزدشان به موقع پرداخت می شود. در چنین شرایطی احتمال بیکاری کارگران پیمانی پروژه فولاد زرنند نگرانی مردم این منطقه به خصوص افراد بومی را بیشتر کرده است.

کار می شود ترجیح می دهد به خاطر مسائلی مانند زبان و فرهنگ و منافع اقتصادی مشترک از نیروی کار خودش استفاده کند، اما در این شرایط کارفرمای اصلی -عموما دولت - باید با ایجاد شرایطی که امنیت شغلی کارگران ایرانی را تضمین کند و به طرف چینی هم این اطمینان را بدهد که می تواند از توانمندی نیروی کار ایرانی استفاده کند و پروژه را در زمان معین و با کیفیت مورد قبول انجام دهد.

به گفته ی این کارشناس اقتصادی خطر انعقاد قرارداد با پیمانکاران داخلی زمانی جدی می شود که پیمانکاران ایرانی شرکت های تخصصی نبوده و قادر به اجرای تعهدات خود نباشند.

اگر بخشی از کار که توسط پیمانکار ایرانی تعهد شده به موقع تحویل نشود، پیمانکار خارجی می تواند اعتراض کند و علت عدم اجرای به موقع قرارداد را وقفه ی تحویل کار توسط پیمانکاران ایرانی اعلام نماید.

در چنین شرایطی این امکان وجود دارد که برای حل مشکل و تسریع در اتمام پروژه، کل کار به پیمانکار خارجی منتقل شود و بخشی از فرصت های شغلی برای نیروی کار داخلی از دست برود.

در قراردادهایی که با شرکت های خارجی منعقد می شود، پیمانکار ایرانی باید به رعایت تعهداتش در قبال پروژه ملزم شود و متعهد گردد که کار را در مدت مقرر به پایان برساند. این تنها راهی است که می تواند امنیت شغلی کارگران ایرانی شاغل در پروژه را تضمین کند.

جای خالی تشکل مستقل کارگری

این کارشناس اقتصادی کمبود و یا فقدان تشکل های صنفی قدرتمند را یکی از عوامل اجرای نامناسب قراردادهای بزرگ می داند و معتقد است، اگر تشکل های صنفی قدرتمند وجود داشته باشند، می توانند در انتخاب پیمانکاران متخصص و نحوه ی بستن قراردادها برای پروژه های بزرگ نظارت و همکاری داشته باشند.

به گفته ی کریمی در شرایطی که بیش از نود درصد کارگران پیمانی هستند و قراردادهای کوتاه مدت یک ماهه تا یک ساله دارند، طبیعی است که خطر ورود کارگر خارجی تهدیدی برای امنیت شغلی کارگران داخلی باشد.

در چنین شرایطی تنها تشکل های قدرتمند صنفی هستند که می توانند وارد عمل شوند و و اجازه ندهند فرصت های شغلی از بین برود.

باشیم که در مورد دوم می توان با آموزش کارگر ایرانی به سرعت کار را به مرحله ی بهره برداری رساند بنابراین اینکه در یک زمینه ای کارگر متخصص داخلی وجود ندارد توجه قابل قبولی نیست.

ورود کارگر خارجی تهدیدی مضاعف برای کارگری پیمانی

در همین حال یک کارشناس اقتصادی با اشاره به شکل انعقاد قراردادها در پروژه هایی که شریک خارجی دارند می گوید نباید اجازه دهیم انعطاف پذیری در پیشبرد پروژه های ملی به زیان نیروی کار ایرانی تمام شود.

زهرا کریمی موعاری، اقتصاددان و استاد دانشگاه می گوید: بحث در مورد کارگران خارجی و بحث ورود آنان به ایران باید از منظرهای گوناگونی مورد بررسی قرار گیرد بنابراین نمی توان قضیه را کاملا تک بعدی تحلیل کرد. نمی شود حکم کلی در این خصوص صادر کرد.

اما در مورد چینی ها که روز به روز با سرعت بیشتری در جهت سرمایه گذاری در کشورهای مختلف پیش می روند نحوه ی بستن قراردادها مهم است. بنابراین اگرچه در برخی از پروژه ها کارفرمایان ترجیح می دهند انعطاف هایی برای پیشبرد پروژه به خرج دهند اما باید توجه کنیم که انعطاف پذیری به زیان نیروی کار ایرانی تمام نشود. کریمی ادامه داد: چینی ها به دنبال توسعه بازار جهانی خود هستند و طبیعتا از اینکه وارد پروژه های مختلف شوند استقبال می کنند اما باید ببینیم توسعه ی سرمایه گذاری توسط چین چه پیامدهایی در اقتصاد و بازار کار ایران دارد.

این کارشناس اقتصادی می گوید، قطعا شکل بستن قراردادها در چنین پروژه هایی حائز اهمیت است. باید ببینیم طرفین پروژه در جهت حفظ منافع خود تا چه اندازه قدرت چانه زنی دارند. در چنین پروژه هایی زمان بندی در انجام پروژه اهمیت اساسی دارد. در قراردادها مجموعه ی عوامل را با هم و در کنار هم باید دید.

مثلا اگر در قرار دادی بخشی از کار را باید پیمانکار و کارگر ایرانی انجام دهد و بخش دیگری به طرف خارجی که شریک پروژه است سپرده شود، نباید خطری کارگر مشغول به کار داخلی را تهدید کند. اما گاه این خطر، به دلیل تفاوت در عملکرد پیمانکار و کارگر چینی، و پیمانکار و کارگر ایرانی بروز می کند.

در برخی مواقع این احتمال وجود دارد که طرف خارجی نتواند با کارگر ایرانی کار کند و بخواهد نیروی کار خودش را وارد کند، در چنین شرایطی امنیت شغلی کارگر داخلی به خطر می افتد.

وی اضافه کرد: طبیعی است که کارفرمای چینی وقتی وارد

کارگران و معضل اعتیاد در ایران

قسمت دوم

شهناز نیکوروان

کانون مدافعان حقوق کارگر

براساس مطالعه اکادمیک جهاد دانشگاهی در سال ۱۳۸۶ کارگران در این منطقه شرایط بسیار نامساعدی کاری مواجه هستند: عوامل عمده ذکر شده برای شیوع اعتیاد در کارگران عبارتند از: ساخت و ساز سریع و تراکم کارگران، کار طاقت فرسا در شرایط آب و هوایی نامطلوب، تراکم جمعیت و کاهش امکان کنترل محیط، دسترسی آسان به مواد، اعتیاد کارگران حین ورود، بی‌توجهی پیمانکاران به مصرف مواد توسط کارگران و کمبود خدمات پیشگیرانه و درمانی. شیوع و شدت اعتیاد در سال‌های ۱۳۸۲ تا ۱۳۸۴ که سرعت ساخت و ساز در منطقه بیشتر بوده، افزایش یافته و از سال ۱۳۸۵ سرعت ساخت و ساز و به دنبال آن جمعیت کارگران موفقی، کاهش یافته است و محیط قابلیت کنترل بیشتری پیدا کرده است.»

در بخش دیگری از این تحقیق اشاره شده :

شیوع مصرف مواد در کارگران پیمانکاری و کارگران با نوع کار سخت، به خصوص کار در ارتفاع و شرایط تحمل گرمای شدید بیشتر گزارش می‌شود.

به طور کلی در مشاغل زیر میزان مصرف مواد بیشتری گزارش گردید: جوشکاری، آرماتوربندی، بتن ریزی، کار در ارتفاع یا روی داربست، و رانندگی....

یکی از اعضای "ان ایی" که آلودگی را در میان رانندگان زیاد می‌دانست، گفت: "در سوله راننده‌ها روزی یک کیلو مواد آب می‌کنند.

این تحقیق همچنین علاوه بر شرایط سخت کاری، آب و هوایی به عوامل دیگری در رابطه با اعتیاد کارگران اشاره می‌کند:

«عوامل مؤثر بر مصرف مواد: به طور کلی، اعتقاد بر این بود که شرایط سخت کار و زندگی در منطقه موجب گرایش افراد به مصرف مواد می‌شود.

از جمله این شرایط سخت، عبارتند از: بالا بودن ساعات کار روزانه، انجام برخی کارهای سنگین، آب و هوای نامناسب، تأخیر در دریافت حقوق و دوری از خانواده.

در عین حال، وفور مواد و عدم تفکیک فیزیکی افراد معتاد و غیرمعتاد در خوابگاه‌ها، کنترل محدود حراستی و امنیتی، عدم نظارت خانواده و کمبود تفریح و سرگرمی از عوامل دیگر موجود ذکر شد.

فرهاد اقطار مدیرکل پیشگیری و امور اعتیاد سازمان بهزیستی کشور در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا با اشاره به استرس‌های شغلی و سنگین بودن برخی کارها تأکید کرد: در برخی از محیط‌های شغلی خطراتی مانند اضطراب، دوری از محیط خانواده و ... مشاهده می‌شود به طوری که افراد شاغل در برخی از محیط‌های کاری مانند عسلویه به مدت یک ماه تا چهل و پنج روز از محیط خانه خود دور هستند، یا کار کردن در مناطق فوق که گرمسیری بوده و داشتن حرارت و دمای بالا در آن مناطق جنس کار را به سمت گرایش به موادمخدر نزدیک می‌کند.

در حال حاضر غیبت‌های مکرر در کارکنان، بیماری‌های حاد، قطع شدن انگشت کارکنان در زیر دستگاه‌ها، سرقت در محل کار، پایین آمدن کیفیت اجناس و تولیدات کارخانه‌ای و ... از معضلات حاصل از اعتیاد در کارگاه‌ها و سایر محیط‌های شغلی است که هزینه‌های درمانی و اجتماعی گسترده‌ای را ایجاد می‌کند.»

در بحث اعتیاد مربوط به کارگران و صنایع و تولید تاکنون گزارشات متعددی منتشر شده از جمله در رابطه با اعتیاد کارگران در عسلویه که به گفته مردم محلی وضعیت کارگران معتاد یا معتادین نگرانی‌های زیادی برای مردم منطقه به همراه داشته است. اما آنچه مسلم است بعد از سال ۱۳۷۷ بهره‌برداری از منابع نفت و گاز عسلویه بدون تهیه هیچگونه امکاناتی سیل کارگران به عسلویه با شرایط سخت کاری شروع شد که مسائل و مشکلات متعددی را برای کارگران به همراه داشته و دارد که حاصل شرایط سخت کاری و مسائل و مشکلات حاصل از بدی آب و هوا و شرایط زندگی کارگران در منطقه است.

وی در مقاله‌ای به این موضوع پرداخت که فشرده آن چنین است: مردم می‌گویند اشرف چه حق دارد که در تمام شئون مملکت دخالت کرده و با مقدرات و حیثیت یک ملت کهن‌سال بازی کند. مردم می‌گویند این پول‌هایی را که اشرف به نام سازمان شاهنشاهی از مردم کور و کچل، تراخمی و بی‌سواد این مملکت فقیر و بدبخت می‌گیرد به چه مصرفی می‌رساند... مردم می‌گویند چرا خواهر شاه در امور قضائیه، مقننه و اجرائی این مملکت دخالت نا مشروع می‌کند. چرا خواهر شاه دادستان تهران را احضار کرده و نسبت به توقیف ملک افضلی جنایتکار و آدم کش اعتراض کرده و دستور تعویض بازپرس را می‌دهد.

در مقاله دیگری می‌نویسد:

چون من پرده‌هایی را بالا می‌زنم که در زیر آن هزارها خیانت، هزارها فساد و هزارها بدبختی و بیچارگی نهفته است... من جداً مصمم هستم که این مبارزه‌ی سرسخت و آشتی‌ناپذیر را تا سرحد مرگ شرافتمندانه‌ی سرخ که ایده‌آل و آرزوی دیرین من است، دیوانه‌وار دنبال کنم، من با وجدان خود قرار و مدارهایی گذاشته‌ام، من وظیفه دارم تمام لانه‌های زنبور را هر چقدر می‌خواهد خطرناک باشد ویران کرده و مردم را از شر آنان آگاه سازم. من کاملاً در طی انتشار این سه شماره‌ی شورش خطر را پیش‌بینی و احساس می‌کنم و ناچار در مقدمه، شهادتین خود را ادا کرده‌ام.

کریمپور شیرازی بعد از سی ام تیر ۱۳۳۰ در روزنامه‌ی شورش معترضان نوشت:

”من نمی‌دانم مادر و خواهران و برادران شاه دیگر از جان مردم مفلوک و گرسنه و بی چیز چه می‌خواهند؟ سی سال تمام خون مردم را مانند زالو مکیدند، مردم بیگناه و شریف را در سیاهچال‌های زندان انداختند، املاک و اموال مردم را زور از آنان گرفتند، ناموس دختران و زنان ملت را به زور لکه‌دار و آلوده ساختند، تمام دارایی و پول ملت را به بانک‌های خارجی سپردند. شاه، شعبان بی‌مخ، پری غفاری و دزدان دیگر از مردم محروم و گرسنه ایران چه می‌خواهند؟“

در کتاب ”این سه زن“ شرح داده شده است که اشرف پهلوی همراه سرهنگ زیبایی و گروهیان ساقی در دفتر زندان بود که کریمپور را آوردند. او سیلی محکمی از اشرف دریافت کرد. زبانش باز شد. در لباس ژولیده زندان با آن خانم عطرزده و شیک معارضه می‌کرد. او را آتش زدند و مستحق گلوله ندانستند.

در سال ۱۹۶۹ مجله تایم در ایران به خاطر افشاگری علیه اشرف پهلوی ”توقیف شد.“

عموماً مصرف تریاک را بیشتر موجب افزایش کارایی و تحمل شرایط سخت می‌دانستند. به همین دلیل، در بسیاری از موارد، مصرف تریاک نه تنها تحمل می‌شود، بلکه عده‌ای معتقد بودند برخی پیمانکاران برای افزایش کارایی، کارگران را به مصرف مواد تشویق کرده یا حتی برایشان مواد تهیه می‌کنند.

عوامل متعددی را می‌توان ذکر کرد اما آنچه لازم است به آن اشاره ویژه شود در آمد ناشی از فروش مواد به کارگران است که این تحقیق نیز به آن اشاره کرده است:

روشهای نامین هزینه مصرف مواد در مورد کارگران، عمدتاً از طریق درآمد قانونی آنها، و ندرتاً از طریق سرقت، خرید و فروش مواد ذکر گردید. یک راننده مصرف کننده تریاک عنوان کرد: ”معمولاً یک سوم درآمد را خرج مواد می‌کنم و مابقی آن را به خانواده‌ام می‌دهم.“

اعتیاد یک بیماری است نه جرم و این بیماری که به شدت در ایران شیوع پیدا کرده است به دلایل متعدد همه‌گیر می‌شود. فراوانی و دسترسی آسان به موادمخدر، قیمت پایین آن نسبت به سایر مایحتاج ضروری زندگی مردم، همه نشان دهنده جامعه‌ای است که از لحاظ سیاسی و اقتصادی به شدت بیمار است و مشکلات و معضلات اجتماعی متعددی مانند بیکاری، فقر، تن‌فروشی، قاچاق انسان و موادمخدر، دختران فراری و خودکشی و سقوط ارزش‌های انسانی و غیره را به دنبال دارد.

در زمان حکومت پهلوی نیز ما شاهد فساد دربار و قاچاق موادمخدر بودم تا جایی که اشرف پهلوی، خواهر شاه سابق یکی از مافیاهای بین‌المللی موادمخدر بود. (مافیا شدن نیازمند حمایت و پشتیبانی قدرت و قانون دارد) نام اشرف پهلوی از سال ۱۳۳۵ بعد از تصویب قانون منع کشت خشخاش در عرصه قاچاق موادمخدر مطرح شد. با اجرای این قانون که توسط دکتر جهان‌شاه صالح، وزیر بهداشت کابینه حسین علا، تهیه و به مجلس پیشنهاد گردید، ایران که در شمار کشورهای صادرکننده تریاک قرار داشت، به زودی به یکی از واردکنندگان مهم موادمخدر مبدل شد.

در همان زمان بودند آزادی‌خواهانی که علیه این فساد مافیایی مبارزه می‌کردند و مشهورترین جانباخته این راه مدیر روزنامه شورش، کریمپور شیرازی، است که به عنوان روزنامه‌نگار هر روز دست به افشاگری علیه حاکمیت و وابستگی‌اش می‌زد. در زمان دولت دکتر مصدق و حتی بعد از کودتا از پای ننشست و همچنان به رسوا کردن خاندان پهلوی پرداخت.

حدود ۱۸/۶ تن تریاک کشف شده بود و دولت ایران که طبق معاهده بین المللی ۱۹۶۱ موظف بود میزان دقیق تریاک مکشوفه را به کمیسیون ویژه سازمان ملل گزارش دهد، میزان تریاک مکشوفه را فقط نیم تن گزارش داد. کمیسیون ویژه سازمان ملل در این باره از نماینده ایران توضیح خواست، ولی پاسخی دریافت نکرد. محمود رضا برادر ناتنی شاه در یکی از کلپ‌های شبانه تهران پرده از راز تریاک‌های مکشوفه برداشت و گفت که مواد مخدری که به وسیله ژاندارمری و شهربانی کشف می‌شود پس از مدتی به مقر اشرف پهلوی حمل می‌گردد و سپس در داخل یا خارج کشور به فروش می‌رسد.

ما می‌بینیم در اوایل سال ۱۳۵۸-۱۳۵۷ همزمان با قیام مردمی، جامعه به سمتی حرکت کرد که با کمک مردم باندهای قاچاق وابستگان و دست در اندرکاران حکومت به دست مردم تا حد بسیار زیادی نابود شدند. اما دیری نپایید که در بر همان پاشنه شروع به چرخیدن کرد و مواد مخدر به منبعی بسیار سودآور برای دستگاه قدرت تبدیل شد.

عبدالرضا رحمانی فضل‌ی «روز شنبه در همایش تخصصی روسای پلیس مبارزه با مواد مخدر، با اشاره به دستگیری باندهای قاچاق که طی دو سال دو هزار میلیارد تومان گردش مالی داشته، افزود: فردی که این گردش مالی را انجام داده، ۲۵ ساله بوده و پنج کلاس بیشتر سواد نداشته است.

وی ادامه داد: اگر چنین گردش مالی وارد چرخه اقتصادی شود، اثرات منفی زیادی دربرخواهد داشت، زیرا اگر گردش مالی کشور را در سال در حوزه مصرف حداقل ۱۰ هزار میلیارد تومان و معادل ترانزیت آن را ۲۰ هزار میلیارد تومان بدانیم، دو سوم بودجه عمرانی کشور را شامل می‌شود.

وزیر کشور با اشاره به ورود چنین پول‌هایی به حوزه واسطه‌گری و جریان‌های کثیف اقتصادی گفت: این پول‌ها در صادرات و واردات غیرقانونی نیز وارد می‌شود و اگر بزرگ‌ترین فیلسوف اقتصادی دنیا نیز بیاید، با وجود قاچاق و مواد مخدر نمی‌تواند اقتصاد کشور را کنترل کند.

رحمانی فضل‌ی با اشاره به نابرابری، شکاف و تبعیض‌ها و اعمال نظر در قدرت‌ها گفت: بخشی از این پول در حوزه سیاست وارد می‌شود و افراد در قالب انتخابات و غیره به آن ورود می‌کنند، از این روی، حوزه قدرت آلوده می‌شود و مردم، اختیار خود را به حاکمیتی تحت عنوان مجلس یا دولت می‌دهند.

ادامه دارد